

יש שעה שהפל יושב בתוך
האור
כמו אבן חן בתוך עדי זהב
אפשר לחפץ אור פנה
אפשר לאכל אור פנה
אפשר לגמע אור פנה
אפשר לנוע בו לארץ ולרחב
אפשר לשקל אותו בזהב
מלא.

רחל חלפי

תפילת ליל שבת

ציון. קהילה ארצישראלית

מהדורה נסיונית תשפ"ד

בית תפילה
אין-סוף
שאינן צורה תופסתו

אהרן דוד גורדון

תוכן עניינים

שער שיר השירים

4 ..... לקט פסוקים א'

5 ..... לקט פסוקים ב'

6 ..... שיר השירים המלא

10 ..... שער פיוטים וזמירות שבת

18 ..... שער שירה עברית

שער קבלת שבת

46 ..... ידיד נפש

47 ..... לכו נרננה

49 ..... לכה דודי

51 ..... ברכת הילדים

51 ..... מזמור שיר ליום השבת

52 ..... קדיש לאבלות ולאבלים

שער תפילת ערבית

53 ..... כל ברואי

54 ..... קריאת שמע

57 ..... תפילת לחש

61 ..... ברכת מעין שבע

63 ..... לדוד ה' אורי וישעי

64 ..... ספירת העומר

68 ..... עלינו לשבח

69 ..... קדיש לאבלות ולאבלים

70 ..... יגדל אלהים חי

שער שיר השירים

אל-גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל
לראות הפרחה הגפן, הנצו הרמנים.
לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים, נשכימה לכרמים.
נראה אם-פרחה הגפן, פתח הסמדר.
עורי צפון ובואי תימן, הפיחי גני יזלו בשמיו
יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו,
ליחדא שם יוד ה"י בוא"ו ה"י ביחודא שלים בשם כל ישראל.
הנה אנחנו באים לשורר בקול נעים שיר השירים
לעשות נחת רוח ליוצרנו, לעורר אהבת דודים ביחודא שלים.

דודי נרד לגנו לרעות בגנים להשתעשע וללקוט שושנים
קול דודי דופק פתחי לי תמתי שערי ציון אשר אהבתי

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו:

לקט פסוקים משיר השירים חלק א'

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כירטובים דדיך מיין: משכני אחריך
נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך:
סמכוני באששות רפדוני בתפוחים כרחלת אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אסתעורו ואם-
תעוררו אתהאהבה עד שתחפץ: קול דודי הנהנה בא מדלג עליההרים מקפץ על-
הגבעות: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכילך: כיהנה הסתיו עבר הגשם
חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: יונתי
בחגגי הסלע בסתר המדרגה הראיני אתמראיך השמיעני אתקולך כיקולך ערב
ומראיך נאנה: עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי
מגדיו: אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא טל קנצותי רסיסי לילה: לא ידעתי נפשי שמתני מרפכות עמי נדיב:

לקט פסוקים משיר השירים חלק ב'

שׁוֹבֵי שׁוֹבְלֵי הַשְּׁוֹלְמִית שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי וְנִחְזֶה-בָּךְ מֵהַתְּחִלָּה בְּשׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים: לְכֹה
דוֹדֵי לְנֶצַח הַשְּׁדָה נְלִינָה בְּכַפְרִים: נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נְרָאָה אִם פָּרְחָה הַגִּפְנוֹן פִּתַח הַסְּמִדָר
הִנְצִי הַרְמוֹגִים שָׁם אֶתְּךָ אֶת־דָּדִי לָךְ: שָׁמְאֵל וְתַחַת רֹאשִׁי וַיִּמְיֵנו תְּחַבֵּקֵנִי: הַשְּׁבַעֲתִי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מֵהַתְּעִירוֹ וּמֵהַתְּעַרְרוֹ אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּץ: מִי זֹאת עֲלֶה מִן־
הַמִּדְבָּר מֵתְרַפֶּקֶת עַל־דוֹבָה תַּחַת הַתְּפוֹחַ עוֹרֶרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְלֶתְךָ אִמְךָ שָׁמָּה חִבְלָה
יְלִדְתְּךָ: שִׁימְנִי כַחֲתָם עַל־לֶבְךָ כַּחֲתָם עַל־זְרוּעֶךָ כִּי־עֲנֶה כְּמוֹת אֵהָבָה קֶשֶׁה כִּשְׂאוֹל
קִנְיָה רֶשֶׁפֶיָה רֶשֶׁפֶיָה אֵשׁ שֶׁלֹּהֲבָתֶיהָ: מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֵהָבָה וַיִּנְהָרוּ
לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הַיּוֹן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בְּזוֹ יִבְוֹזוּ לוֹ: הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגְּזִים חֲבָרִים
מִקְשִׁיכִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי: בְּרַח! דוֹדֵי וְדַמְהֶלְךָ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְרָה הָאֵילִים עַל הַרֵי
בְּשָׂמִים: הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגְּזִים חֲבָרִים מִקְשִׁיכִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי:

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אַבּוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ,
שֶׁבְזָכוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרָאנוּ וְלִמְדָנוּ, שֶׁהוּא קָדָשׁ קְדָשִׁים שֶׁתִּהְיֶה שְׁעָה זוֹ
שְׁעַת רַחֲמִים, שְׁעַת הַקְּשָׁבָה, שְׁעַת הָאֲזָנָה
וְנִקְרָאךָ וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לָךְ וְהַעֲתֵר לָנוּ, וְתִהְיֶה עִם לְבַבְנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעַת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ,
וְעִם יְדֵינוּ בְּעַת מַעֲבָדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה, הַצְּלִחָה וְהַרְוֹחָה, בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּמַעֲפָר
עֲנֵנוּ תְּקִימָנוּ, וּמֵאֲשָׁפוֹת דְּלוֹתֵנוּ תְּרוּמָנוּ, וְתִשָּׁיב שְׁכִינְתְּךָ לְעִיר קְדֻשָּׁךְ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:

פרק א

שיר השירים אשר לשלמה: ישקנלי מנשיקות פיהו כִּירוֹבוּיִם דְּדִידָךְ מִיָּיִן: לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבוֹיִם שְׁמֵן תּוֹרֵךְ שְׁמֵךְ עַל-כֶּן עֲלָמוֹת אַהֲבוּךָ: מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחְתָּה בָּךְ נִזְכִּירָה דְּדִידָךְ מִלֵּיִן מִישָׁרִים אַהֲבוּךָ: שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאזָה בָנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֵהְלִי קָדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמָה: אֶל-תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחֹרְחֹרֶת שְׁשׁוֹזַפְתִּי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנֵי אֲמִי נְחֹרְבֵי שְׁמֵנִי נִטְרָה אֶת-הַכְּרָמִים כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: הִגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים שְׁלֹמָה אֵהְיֶה כְּעֵטְלָה עַל עֲדְרֵי חֲבָרֶיךָ: אִם-לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָה בְנֹשִׁים צְאִי-לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲלִי אֶת-גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: לְסִסְתִּי בְּרַכְבִּי פָרְעָה דְמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי: נֶאֱוָו לְחִינֶיךָ בְּתָרִים צְוֹאֲרֶךָ בְּחֹרוֹזִים: תּוֹרִי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נְקֻדוֹת הַכֶּסֶף: עַד-שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְהֵי נִתֵּן רִיחוֹ: צִוּוֹר הַמֶּרְוָה דוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יָלִין: אֲשַׁלֵּל הַכֶּפֶרָה דוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֹּדִי: הַנֶּהֱפֵה יָפֵה רַעֲיָתִי הַנֶּהֱיַפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים: הַנֶּהֱיַפָה דוֹדִי אֶף נָעִים אֶף-עַרְשֵׁנוֹ רַעֲנָנָה: קָרוֹת בְּתִינּוֹ אֲרוֹזִים רַהִיטְנוֹ בְּרוֹתֵיִם:

פרק ב

אני חבצלת השוון שושנת העמקים: כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחֹחוּטִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר כֵּן דוֹדִי בֵּין הַבָּגִים בְּצִלוֹ חֲמֻדָּתִי וְיִשְׁבְּתִי וּפְרִיָו מִתּוֹק לַחֲכִי: הִבִּיאֲנִי אֶל-בַּיִת הַיָּיִן וְדָגְלוּ עָלַי אֲהָבָה: סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רְפֻדוֹנִי בְּתַפּוּחִים כִּי-חֹלֶת אֲהַבָה אֲנִי: שְׁמֵאלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחְבֻּקְנִי: הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם-תִּעְרִוּוּ וְאִם-תִּעְוָרוּ אֶת-הָאֲהָבָה עַד שִׁתְּחַפֵּץ: קוֹל דוֹדִי הִנְהַיְנָה בְּאֵ מִדְּלַג עַל-תְּהָרִים מִקְפֵץ עַל-הַגְּבָעוֹת: דוֹמָה דוֹדִי לְצִבִּי אוֹ לְעַפְרָה הָאֵילִים הִנְהַיְנָה עוֹמֵד אַתָּר כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן-הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן-הַחֲרָכִים: עֲנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפֵתִי וּלְכִי-לָךְ: כִּי-הִנֵּה הַסִּטִּיו עָבַר הַגֶּשֶׁם חָלַף חָלַף לוֹ: הַנִּצְצִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ: הַתֵּאֲנָה חֲנֻטָה פְּגִיָה וְהַגִּפְנִים סְמֻדָּה נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפֵתִי וּלְכִי-לָךְ: יוֹנָתִי בַחֲגִי הַסֵּלַע בְּסִתְרֵהּ הַמְּדוּרְגָה הַרְאִינִי אֶת-מְרֹאֲיֶיךָ הַשְׁמִיעֵנִי אֶתִּיקוּלָךְ כִּי-יִקְוֶה עָרֵב וּמְרֹאֲיֶיךָ נֹאזָה: אֲחַזּוּרְלָנוּ שׁוֹעֲלִים שׁוֹעֲלִים קִטְנִים מִחֲבָלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמֻדָּה: דוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הָרַעֲה בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנִסּוּ הַצֵּלִים סֵב דְּמַה-לָךְ דוֹדִי לְצִבִּי אוֹ לְעַפְרָה הָאֵילִים עַל-תְּהָרֵי בְּתֵר:

פרק ג

על־משֶׁבְּבַי בְּלִילוֹת בְּשֵׁשֶׁת יָמִים אֶת שְׁאֵהֶבָה נִפְשֵׁי בְּקִשְׁתּוֹ וְלֹא מִצְּאֵתוֹ: אֶלּוּמָה נָא
וְאִסּוּבְכֶה בְּעִיר בְּשׁוּקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבָקֶשָׁה אֶת שְׁאֵהֶבָה נִפְשֵׁי בְּקִשְׁתּוֹ וְלֹא מִצְּאֵתוֹ:
מִצְּאוּנִי הַשְּׂמַרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת שְׁאֵהֶבָה נִפְשֵׁי רְאִיתֶם: כִּמְעַט שְׁעִבְרַתִי מֵהֶם עַד
שֶׁמִּצְּאֵתִי אֶת שְׁאֵהֶבָה נִפְשֵׁי אֲחֻזְתּוֹ וְלֹא אֲרַפְנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאֵתוּ אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֲדָר
הַדּוֹרָתִי: הַשְּׂבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִסְתַּעֲרוּ וְאִם־
תִּעְוְרוּ אֶת־הָאֵהֶבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֲשׂוּן מִקְטָרֶת מוֹר
וְלִבְנוֹהָ מִפֶּל אֲבָקָת רוּכָל: הִנֵּה מִשְׁתוֹ שְׁלֵשְׁלִמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל:
כָּל־שֶׁ אֲחֻזִי חָרִב מִלְמַדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל־יְרֻכּוֹ מִפְּחָד בְּלִילוֹת: אֲפָרְיוֹן עֲשֵׂה לּוֹ
הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה מִעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עֲמוּדָיו עֲשֵׂה כֶסֶף רִפְדֹתוֹ זָהָב מִרְכָּבוֹ אֲרַגְמוֹ תוֹכוֹ רְצוּף
אֲהַבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם: צְאִינָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֵמָה בְּעֶטְרָה שְׁעֵטְרָה
לוֹ אִמּוֹ בְּיָוִם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיָוִם שְׁמִחַת לְבוֹ:

פרק ד

הִנֵּה יָפָה רַעֲיַתִּי הִנֵּה יָפָה עֵינֶיהָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ שְׁעָרָךְ כְּעֶדֶר הָעוֹיִם שְׁגֹלְשׁוֹ מִהָר
גֹּלְעַד: שְׁנִיף כְּעֶדֶר הַקְּצִיבוֹת שְׁעָלוּ מִן־הַרְחֹצָה שְׁכַל־מִתְאִימוֹת וְשִׁפְלָה אֵין בָּהֶם:
כְּחוֹט הַשְּׂנִי שִׁפְתֵיךְ וּמִדְּבָרֶיךָ נִאֻהָ כְּפֹלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ: כְּמִגְדֵל דָּוִד
צִוְאָרְךָ בְּנוֹי לְתַלְפִּיאוֹת אֶלְךָ הַמְּגֹן תִּלְוִי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים: שְׁנֵי שַׁבָּתֶיךָ כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם
תְּאוּמֵי צִבְיָה הַרוּעִים בְּשׁוֹשָׁנִים: עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֶלְךָ לִי אֶל־תֵּר הַמּוֹר
וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבֹנָה: כֶּלֶךְ יָפָה רַעֲיַתִּי וּמוֹם אֵין בָּךְ: אֵתִי מִלְּבָנוֹן כִּלְהָ אֵתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוֹאִי
תִּשְׁוֹרִי מִרֵּאשׁ אֲמָנָה מִרֵּאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֻנּוֹת אַרְיִלוֹת מִהַרְרֵי נְמָרִים: לִבְבַתְּנִי
אֲחֵתִי כִלְהָ לִבְבַתְּנִי בֶּאֱחָד [בְּאֲחָת] מִעֵינֶיךָ בְּאֲחָד עֲנַק מִצְּוֹרְנֶיךָ: מִה־יָפוּ דִרְיָךְ אֲחֵתִי
כִלְהָ מִה־טָבוּ דִרְיָךְ מִלֵּין וְרִיחַ שְׁמֶנֶיךָ מִכָּל־בְּשָׂמִים: נָפֶת תִּטְפְּנָה שְׁפּוֹתֶיךָ כִלְהָ דְבַשׁ
וְחֶלֶב תִּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֵמֶתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: גִּזָּן נְעוּל אֲחֵתִי כִלְהָ גִל נְעוּל מִעֵין
חֵתוֹם: שְׁלַחֲךָ פְּרָס רְמוֹנִים עִם פְּרֵי מִגְדָּים כְּפָרִים עִם־נְרָדִים: נִרְדָּן וְכַרְפֶּס קִנְיָה
וְקַמְלוֹן עִם כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מִרְ וְאֵהֲלוֹת עִם כָּל־רֵאשֵׁי בְּשָׂמִים: מִעֵין גִּנְיָם בְּאֵר מִים חַיִּים
וְנִזְלִים מִן־לְבָנוֹן: עוּרִי צְפוּן וּבּוֹאִי תִמְן הַפִּיחִי גִנִּי יָזְלוּ בְּשִׁמּוֹ יָבֵא דוֹדִי לְגִנּוֹ וַיֵּאכַל
פְּרֵי מִגְדָּיו:

פרק ה

כִּי־אֵתִי לְגִנִּי אֲחֵתִי כִלְהָ אֲרִיחִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם־דְּבַשִּׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם־
חֶלְבִי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי יְשֻׁנָה וְלִבִּי עָר קוֹלָא דוֹדִי דוּפֵק פִּתְחֵילִי

אָפֿךּ פּתּפּוּחִים: וְחַפֿךּ כִּינּוּ הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרַיִם דּוֹכֵב שְׁפָתַי יִשְׁנִים: אֲנִי לְדוֹדֵי וְעַלֵי תְּשׁוּקָתוֹ: לֶכֶה דוֹדִי נִצָּא הַשְׁדָּה נְלִינָה בְּכַפְּרָיִם: נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם פְּרִתָּה הַגִּפְּוֹן פִּתַח הַסְּמִדָר הַנִּצּוּ הַרְמוּנִים שֵׁם אֶתֵּן אֶת־דוֹדֵי לֶךְ: הַדּוֹדָאִים נְתַנּוּרִיחַ וְעַל־פִּתְחֵינוּ כְּלִמְגוּדִים חֲדָשִׁים גַּם־יִשְׁנִים דוֹדֵי צְפִנְתִּי לֶךְ:

פרק ח

מִי יִתְנַדֵּךְ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׂבִי אִמִּי אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ אֲשַׁקֵּךְ גַּם לֹא־יָבוּזוּ לִי: אֲנִי־הִגֵּךְ אֲבִיאָךְ אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֵּךְ מִיָּזִין הַרְקַח מַעֲסִים רַמְנִי: שְׂמֵאלוֹ תַחַת רֵאשִׁי וַיִּמְנִי תַחַת־בְּקִנִּי: הַשְּׂבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מַה־תַּעֲרִוּוּ וּמַה־תַּעֲרִוּוּ אֶת־הָאֲהָבָה עַד שְׂתַחֲפֹץ: מִי זֹאת עֲלֵה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דוֹדָה תַחַת הַתְּפוּחִת עוֹרֶרְתִּיךְ שְׂמָה חֲבַלְתִּיךְ אֲמַךְ שְׂמָה חֲבַלָה יְלִדְתִּיךְ: שִׁמְנִי כַחוֹתֶם עַל־לֶבֶךְ כַחוֹתֶם עַל־זְרוּעֶךְ כִּי־עֲזָה כְמוֹת אֲהָבָה קָשָׁה כִשְׂאוֹל קִנְאָה רְשָׁפִיה רְשָׁפִי אֵשׁ שְׁלֵה־בְתִינָה: מִיָּס רַבִּים לֹא יוֹכִלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֲהָבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כְּלֵיהוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ: אֲחוֹת לְנֹהֵרִיטָנָה וְשִׁדָּיִם אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲתָנוּ בְּיוֹם שִׁדְּבִרְבָּה: אִם־חוֹמָה הִיא נִבְנָה עֲלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם־דָּלַת הִיא נִצּוֹר עֲלֶיהָ לוּחַ אַרְזוֹ: אֲנִי חוֹמָה וְשִׁבְרִי כַמְגִדְלוֹת אַז הֵייתִי בְעֵינֵי כְמוֹצָאת שְׁלוֹם: כֶּרֶם הִיָּה לְשִׁלְמָה בְּכַעַל הַמֹּזֵן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לְנֹטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: כֶּרֶםִּי שְׁלִי לְפָנַי הָאֶלֶף לֶךְ שְׁלֵמָה וּמֵאֲתִים לְנֹטְרִים אֶת־פְּרִיו: הַיּוֹשֵׁבֶת בְּגוֹיִם חֲבֵרִים מְקוֹשִׁיבִים לְקוֹלֶךְ הַשְּׂמִיעֵינִי: בְּרַח! דוֹדֵי וְדַמְהֵלֶךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפֵּר הָאֵילִים עַל הַרֵי בְּשָׂמִים:

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אַבּוֹתֵינוּ וְאַמוֹתֵינוּ, שְׂבִיכּוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרָאנוּ וְלִמְדָנוּ, שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קְדָשִׁים, בְּזִכּוֹת פְּסוּקֵינוּ, וּבְזִכּוֹת תְּבוּתֵינוּ, וּבְזִכּוֹת אוֹתֵינוּ, וּבְזִכּוֹת נִקְדוּתֵינוּ, וּבְזִכּוֹת טְעָמֵינוּ וְצְרוּפֵינוּ וְרַמְזֵינוּ וְסוּדוּתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים הַנוֹרְאִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתְּהֵא שְׂעָה זוֹ שְׂעַת רַחֲמִים, שְׂעַת הַקְּשָׁבָה, שְׂעַת הָאֲזוּנָה, וְנִקְרָאךְ וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לֶךְ וְהַעֲתֵר לָנוּ, וַיְהִי עוֹלָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת וְלִמּוּד שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאֵלוֹ הַשְּׁגָנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנוֹרְאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים וְסֻתּוּמִים בּוֹ כְּכֹל תְּנַאֲרוֹ, וְנִזְכָּה לְמָקוֹם שֶׁהִנְפְּשׁוֹת, הַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת נִחְצָבוֹת מִשָּׁם, וּמֵלֵא כָּל מַשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה עִם לְבָבֵנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעַת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, וְעַם דִּינֵנוּ בְּעַת מַעֲבָדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה, הַצְּלַחָה וְהַרְוֹחָה, בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּמַעֲפָר עֲנֵנוּ תְּקִימָנוּ, וּמֵאֲשָׁפוֹת דְּלוּתָנוּ תְּרוּמָנוּ, וְתִשָּׁיב שְׂכִינְתֶךָ לְעִיר קְדֻשָּׁךְ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:

שער פיוטים וזמירות שבת

קול דודי דודי דופק
דודי דופק פתחי-לי
פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי תמתי
שיר השירים

יערת דבש על לשונך לבנה כלבנה
ערכו לי שירי הגיונה פצחי לי שיר ורננה
עתה אמיר לך זמנה אחרי בלותך עדנה
שושנה אגדיל ששונך שושנה רעננה

שבעת נוד במדינות ובמדבר מלון אורחים
חוץ למנוחות שאננות ומשכנות מבטחים
את רעיתי בין הבנות כשושנה בין החוחים
הכאיבוך הרווחך לענות מפל עבר ופנה

ראה ראיתי דמעתך על פניך נתכה
אצל מזור אל מפתך גם לשברך ארוכה
יש תקנה לאחריה ושבו בנים למלוכה
וצרים שומרים רעתך יהיו משל ושנינה

אל סף נכסף אל לבך הוא בנוי לתלפיות
שם אקבצך ואשיבך ממעונות אריות
ושמה אשכן בקרבך כמו שנים קדמוניות
עוד לנצח לא אעזבך יונה לחרב יונה
רבי ישראל נג'ארה

למה הקץ נסתם נא
עמי כמה לו נאסר נא
חובי מהר סלח נא
חטאי כשלג חור נא
ובנה בית בחירתי
וחושה לעזרתי
ואקריב לך עולתי
כי חסדך עלי גבר
רבי רפאל ענתבי

שער אשר נסגר
וצבי אשר ברח
ליום בואך עדי
שם ריחך הטוב
מה זה דמות דודך
כי תאמרי אלי
ההוא יפה עין
רעי ודודי זה
קומה פתחהו
אלי שלחהו
ללין בבין שדי
עלי תניחהו
כלה יפה-פיה
שלחהו וקחהו
אדם וטוב ראי
קומה משחהו
ר' שלמה אבן גבירול

עת דודים כלה בואי לגני
חלף הגשם הסתו עבר
נצא השדה נלין במדבר
יפית ונעמתי כש'לג שגף
צאי נא ורעי בעקבי צאנך
יךדתי עפרה לרעות בגנים
אריתי מורי ללקוט שושנים
מים רבים לא יוכלו לכבות
מיום נדודך נשאתי ריבות

פרחה הגפן הגן רמוני
קומי רעיתי החשק גבר
שם אתן דודי לך מתמר עיני
דבש וחלב תחת לשונך
קולך השמיעיני מראף הראיני
לראות כיפוך עיניך יונים
ערכתי שלחן מסכתי ייני
את האהבה לילה לא תשבות
עוד אם אשפך תשפח ימיני

אלת חן בגלות תסמכני
לכוס יינה אני תמיד מזומן
שתו דודים לעומתי ושכרו
בהיכל בת מלכים הכבודה
זמן הפריד לכל רעים ודודים
יקשר חן וחסד על גברת
מפרשו בענן עבי שחקים
שעריה חמשים הם קבועים
תעורר אהבת רחל לבנים
אלקים חיש לעמך ישועה
שלומי לב ברוב שלום תסובב

ובלילה בתוך חיקה מלוני
ונתערב חמד יינה בייני
והעירו לשכל רעיוני
ושולחנה מזומן להמוני
אכל דודי באהבה ימשכני
במעגל חן וחסד יזכרני
לרעיתי והיא תפיק רצוני
זכות לאה בבינה תסעדני
בסוד מלכות עשירית תעלני
בעת רצון תצחצח גרוני
בני איש תם סגולת אב המוני
רבי שלום שבזי

שלום לך דודי
שלום לך מאת
לקראת אחותך רוע
ויצ'לח כבן ישי
מה לך יפהפיה
ותצלצלי קולך
העת אשר תחפוז
עתה ועליוך

הצח והאדמון
רקה כמו רמון
צא נא להושיעה
רבת בני עמון
כי תעוררי אהבה
כמעיל בקול פעמון
אהבה אחישנה
ארד פטל חרמון

רבי שלמה אבן גבירול

צמאה לך נפשי כמה לך בשרי
בארץ ציה וענף בלי מים.
כן בקדש חזיתיד לראות ענף וכבודך

תהלים

אָעוּפֿה אָשְׁכַּנְה וְאַרְחִיקָה נָדָד
בְּמִדְבָּר אֱלִינָה וְאוּלַי אָמְצָא דוֹד

נִשְׁק אֶהְבַּתוּ בְּלִבֵּי בַעֲרָה
מִיּוֹם פְּרֻדְתּוֹ נִפְשֵׁי עָלֵי מְרָה

יְדִיד מְנִי בְּרַח הַלֵּךְ עֲזַבְנִי
אִיזוֹ דֶּרֶךְ אֶרֶח וְאַלְכָה גַם אָנִי

חֲמוּדָה יִקְרָה רַבַּת הַמַּעֲלוֹת
גַּם מִפֶּז נִבְחָרָה צְאִי נָא בְּמַחֲלוֹת

זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ נְעוּרַיִם
הֵיכַלְךָ אֲנִסֶּד בְּאַבְנֵי סְפִירַיִם

קוֹל דוֹדִי הִנֵּה בָּא מִדְּלָג עַל הַהָרִים
קוֹמִי לָךְ אֶהוּבָה כִּי בָּא קֶץ דְּרוּרַיִם
רַבִּי יִצְחָק אַבִּיחֲצִירָא

אֵל רַם חֲסִין יְהִי שׁוֹכֵן עֲלַיָּה
מִהֲרָה גּוֹאֵל לְעַם שְׂבֻטֵי יְהִי

אֵל נִשְׂא וְרַם גְּלָה קֶץ נַעֲלָם
לְבַנְי אַבְרָהָם עִם בְּחַר לֹו יְהִי

שׁוֹכֵן בְּשַׁחַק מֵהֵם אֵל תִּרְחַק
לְזַרַע יִצְחָק הוֹצֵא לְרוּיָה

לְעִיר תִּפְאַרְתָּךְ קַבֵּץ עֲדֻתָךְ
לְבַנְי יַעֲקֹב שְׁלַח אֱלֹהֵי

מִקְדָּשְׁ הַדְּוִמָּךְ יִשִּׁיר בּוֹ עֲמֻךְ
בְּשִׁירַת מִשְׁחָה נִבְיָא בְּחִיר יְהִי

הָרַם עִם אֲבִיוֹן וּבְנָה אֶפְרַיִן
לְגִזַּע אֶהְרֹן יִקְרִיבוּ לָיָה

חֲזַק וְאַסְפֵּי לְבַיִת יוֹסֵף
יִרְבּוּ וַיִּפְרוּ כְּגֹפֶן פּוֹרְיָה
סימן שלמה חזק

כָּמוֹ אֹר גְּדוֹל פְּנִיךָ עִיר צִיּוֹן הַקְּדוּשָׁה
בְּתוֹךְ אֹר טְהוֹר פְּנִיךָ עִיר צִיּוֹן הַקְּדוּשָׁה

סְלָם סְלָם לְקִי
סְלָם סְלָם לְקִי

הָגֵר אַבְהֻוּיָנָה
בֵּית מִקְדָּשׁוֹ סְלָם

יְרוּסָלַם סְלָם
בֵּית מִקְדָּשׁוֹ סְלָם

שְׁלוֹם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ
שְׁלוֹם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ

הָגֵר אַבְהֻוּיָנָה
אֶרֶץ אַבּוֹתֵינוּ

סְלָם סְלָם לְקִי
סְלָם סְלָם לְקִי

סְלָם סְלָמָה סְלָמָה

הנץ רמון פרחה גפני

יעלה יעלה בואי לגני

ויאכל את פרי מגדיו
איף יחידה אשב על פני

יבוא דודי יחיש צעדיו
אם ידירי ארכו נדודיו

שובי אתי, ואני אשובה
כי בתוכך אתן משפני

שובי אלי, את בת אהובה
הנה עמי זאת אות כתובה

ולבת מאז אותי קנית
ואיף תאמר כי אהבתני

רעי, דודי, נפשי פדית
עתה לי בין עמים זרית

ולתהלה ולטוב שריתיך
על כן אושיבך על דוכני

אימתי, לטוב זריתיך
כי אהבת עולם אהבתיך

עתה מהר תאסף נדודי
ושם אקריב לך את קרבני

לו יהי כדברך, ידירי
ולתוף ציון נחה גרודי

כי ציץ ישעי רענן ורטב
וחיש אשלח לך את סגני

חזקי רעיה חכך קיין טוב
ולצריך אכרות ואחטב

רבי ישראל נג'ארה

אנת הוא מלכא מלך מלכיא

שפר קדמי להחויא
לך אלהא קדישא ברא כל נפשא
חינת ברא ועוף שמיא
מפיך רמיא זקיף כפיפין
לא יעול גבורתך בחושבניא
פרוק ית ענף מפס אריותא
עמך די בחרת מפל אמיא
אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין
בירושלים קרתא דשפריא

רבי ישראל נג'ארה

יה רבון עלם ועלמיא

עובדי גבורתך ותמהיא
שבחין אסדר צפרא ורמשא
עירין קדישין ובני אנשא
רברבין עובדך ותקיפין
לו יחי גבר שגין אלפין
אלהא די ליה יקר ורבותא
ואפיק ית עמך מגו גלותא
למקדשך תוב ולקדש קדשין
ויזמרון לך שירין ורבחשין

שבחי ירושלים את ה' הללי אלהיך ציון

כי חזק בריחי שערך ברך בניך בקרבך
תהלים

אָרץ הַקְדוּשָׁה יְקָרָה חֲמוּדָה
לְתוֹרָה וּתְעוּדָה תִּקְרָא דְרוּשָׁה

בְּאֲמָצַע הָעוֹלָם הוֹסֵד יְסוּדְתָךְ
מִשְׁמַיִם סֶלֶם נָצַב לְעַמְתְּךָ
מוֹרָה בְּשִׁלְמוֹתֶיךָ כִּי אֶת הַנִּבְחָרְתָּ
פָּנָה מִיַּקְרָת וְאָבֵן הוֹאֵשָׁה

רָמָה עַל גְּבוּלֵי תֵבֵל רַב יְקָרְךָ
בְּפֹז לֹא יִסְלָה וּבִסְפִיר עֲפָרְךָ
גַּם מַחְכִּים אֲוִירֶיךָ וּמְאִירַת עֵינַיִם
בֵּת יְרוּשָׁלַיִם בְּלִבְבוֹת חְרוּשָׁה

הוֹמְיָה בְּאָבֶל עֲנִיָּה סוֹעֲרָה
עוֹד תְּהִי כְתֵבֵל לְעוֹלָם גְּבִירָה
לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרַת לְאוֹרְךָ יִלְכוּ
וּבְכֵן יִתְבָּרְכוּ יַחַד אִישׁ וְאִשָּׁה

רבי אברהם סלאמה

אֶהְיָה אֲשֶׁר אֶהְיָה רָצָה עַל עַבְדְּךָ
וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ מִמְּעוֹן קְדוֹשְׁךָ

הִנֵּה אֲנִי כוֹסֵף לְבֵית מִקְדָּשְׁךָ
לְרֵאוֹת גְּאוֹן עֲזָרָה וְהוֹד הַדְרָתְךָ

רַחֵם יְחִידָתִי אֲשֶׁר הִיא נִגְדֶיךָ
קֶצֶר לְגִלוּתִי אֲנִי נִשְׁעָן בְּךָ

נִפְשִׁי מִקְנָה לָךְ וְגַם תַּעֲרוֹג לָךְ
שִׁירִים וְחִשְׁבָּחוֹת כְּגוֹדֵל חֲסָדְךָ

רבי אהרון מנזלי

אֶהְבֵּת הַדְּרָסָה עַל לִבִּי נִקְשָׁה
וְאֲנִי בְתוֹךְ גּוֹלָה פְּעָמֵי צוּלָלִים

לוֹ יֵשׁ רְשׁוֹת לִי אֲעֲלֶה אֶתְחַבְּרָה
תוֹךְ שַׁעֲרֵי צִיּוֹן אֲשֶׁר הֵם נְהַלְלִים

שְׁחָרִית וְעַרְבִית בֵּת נְדִיבִים אֲזַכְרָה
לְבִי וְרַעֲיוֹנֵי בְּחֻשָׁק נִבְהָלִים

בְּנַעֲמִים זְמִירוֹת מְנוּדוּד אֶתְעוֹרְרָה
וְאֲנִי וְרַעֲיָתִי בְּרִנָּה צוֹהֲלִים

כִּינּוּ עֲדַת קֹדֶשׁ בְּשִׁירָה חִבְּרָה
חֲתָן וְהַפְלָה בְּחַפְזָה נִכְלָלִים

זֶה יוֹם שְׂמֵחוֹת לְאִמָּה יְקָרָה
כִּי הִיא וְרוּדָה חֵן וְחֹסֵד גּוֹמְלִים

יַחֲדוּ עֲלֵי שְׁלֵחַן וְכוֹס דוּדֵי קָרָא
זְמַן שְׂרִידֵינוּ וְכָל הַנְּסַגְלִים

מִכּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשַׁמְחָה וְאֲזַמְרָה
אוֹצִיא לְכָל סוּדֵי וְאֲשִׁיב שׁוֹאֲלִים

שֵׁם טוֹב לְמִשְׁפָּלִים בְּדַעַת יְשָׁרָה
כִּי הֵם עֲלֵי יִצְרָם בְּרֹדְאֵי מוֹשָׁלִים

שְׁלוֹם כְּנָהָר לְעֵדְתִי יִנְהַרָה
זְמַן וְגַם בְּחֹר וְכָל הָעוֹלָלִים

רבי שלום שבזי

על אהבתך אשתה גביעי
שלום לך שלום יום השביעי

ששת ימי מעשה לך כעבדים
אם אעבד בהם אשבע נדודים
כלם בעיני הם ימים אחדים
מאהבתי כך יום שעשועי

אצא ביום ראשון לעשות מלאכה
לערוך ליום שבת המערכה
כי האלהים שם שם הברכה
אתה לבד חלקי מכל יגיעי

מאור ליום קדשי מאור קדושי
שמש וכוכבים קנאו לשמשי
מה לי ליום שני או לשלישי
יסתיר מאורותיו יום הרביעי

אשמע מבשר טוב מיום חמישי
כי מתרת יהיה נפש לנפשי
בקר לעבודתי ערב לחפשי
קרוא אלי שלחן מלכי ורועי

אמצא ביום ששי נפשי שמחה
כי קרבה אלי עת המנוחה
אם נע ונד אלך למצא רוחה
ערב ואשכח כל נודי ונועי

מה נעמה לי עת בין השמשות
לראות פני שבת פנים חדשות
באו בתפוחים הרבו אשיות
זה יום מנוחתי זה דודי ורעי

רבי יהודה הלוי

פי אשמרה שבת אל ישמרני
אות היא לעולמי עד בינו וביני

אסור מצא חפץ לעשות דרכים
גם מלדבר בו דברי צרכים
דברי סחורה או דברי מלכים
אהגה בתורת אל ותחכמני

בו אמצאה תמיד נוח לנפשי
הנה לדור ראשון נתן קדושי
מופת בתת לחם משנה בששי
ככה בכל ששי יכפיל מזוני

רשם בדת האל חק אל סגניו
בו לערוך לחם פנים לפניו
על כן להתענות בו על פי נבוניו
אסור לבד מיום כפור עוני

היום מכבד הוא יום תענוגים
לחם ויין טוב בשר ודגים
השמחים בו הם שמחה משיגים
כי יום שמחות הוא ותשמחני

רבי אברהם אבן עזרא

~ ~ ~ ~ ~
כָּל מְקוֹדֵשׁ שְׁבִיעִי כְּרֵאוֹי לוֹ
כָּל שׁוֹמֵר שְׁבֶת כְּדָת מְחַלְלוֹ
שְׁכָרוֹ הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פְעֻלוֹ
אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל דְּגֻלוֹ

אוֹהֲבֵי ה' הַמְּחַכִּים כְּבִנְיָן אֲרִיאֵל
בַּיּוֹם הַשְּׁבִית שִׁישׁוּ וְשִׁמְחוּ כְּמִקְבְּלֵי מִתֵּן נַחֲלִיאֵל
גַּם שָׂאוּ יְדֵיכֶם קוֹדֵשׁ וְאָמְרוּ לֵאלֹהִים
כְּרוּף ה' אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

דוֹרְשֵׁי ה' יִרְעוּ אַכְרֵהֶם אוֹהֲבֵי
הַמְּאֻתָּרִים לְצִאת מִן הַשְּׁבִית וּמְמַהֲרִים לְבֹא
וּשְׂמֵחִים לְשִׁמְרוֹ וְלַעֲרֹב עֲרוּבוֹ
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ

זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שְׁבֶת גְּרוּסָה
חֲרוּתָה לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכֹלָה בֵּין רַעוּתֶיהָ מִשְׁבְּצָה
טְהוּרִים יִירְשׁוּהָ וְיִקְדְּשׁוּהָ בְּמֵאֲמַר כָּל אֲשֶׁר עֲשֵׂה
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עֲשֵׂה

יוֹם קָדוֹשׁ הוּא מְבוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ
כָּל יִרְעֵי יַעֲקֹב יִכְבְּדוּהוּ כְּדָבַר הַמְּלֶךְ וְדָתוֹ
לְנוּחַ בּוֹ וְלִשְׁמוּחַ בְּתַעֲנוּג אָכוֹל וְשָׂתוֹ
כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ

מִשֶׁף חֶסֶדְךָ לִידְעֶיךָ אֵל קָדוֹ וְנוֹקֵם
נוֹטְרֵי לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי זָכוֹר וְשִׁמּוֹר לְהַקֵּם
שְׂמֵחַם כְּבִנְיָן שְׁלֵם בְּאוֹר פְּנֶיךָ תִּבְהִינָם
יְרוּגֵן מִדְּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנֶיךָ תִּשְׁקֵם

עֲזוֹר לַשׁוֹכְתִים בְּשְׁבִיעִי בְּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר עוֹלָמִים
פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קְטַנָּה, סוֹעֵדִים בּוֹ לְכַרְךָ שְׁלֵשׁ פְּעָמִים
צְדָקָתָם תִּצְהִיר כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים
ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְבֵּת תָּמִיד
ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים

~~~~~

יְהִי אָכֻסָּף נֵעַם שַׁבָּת

הַמְתַּאֲמֶת וּמְתַאֲדָת בְּסִגְלֶתָךְ
מִשֶּׁךְ נֵעַם יִרְאֶתָךְ לְעַם מְבַקְשֵׁי רְצוֹנְךָ
קִדְשֵׁם בַּקִּדְשֵׁת הַשַּׁבָּת הַמְתַּאֲדָת בְּתוֹרֶתָךְ
פֶּתַח לָהֶם נֵעַם וְרְצוֹן לִפְתוּחַ שְׁעָרֵי רְצוֹנְךָ

הֲיֵה הוֹה שְׁמוֹר שׁוֹמְרֵי וּמְצַפִּים שַׁבַּת קִדְשֶׁךְ
כְּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם
כֵּן נִפְשֵׁם תַּעֲרֹג לְקַבֵּל נֵעַם שַׁבָּת
הַמְתַּאֲדָת בְּשֵׁם קִדְשֶׁךְ

~~~~~

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אֹר לְיְהוּדִים
יוֹם שַׁבָּתוֹן יוֹם מְחַמְדִּים
שׁוֹמְרֵיו וְזוֹכְרֵיו הֵמָּה מְעִידִים
כִּי לְשֵׁשֶׁה פֶּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים

הַצֵּל מֵאֲחֵרֵי לְפָרֵשׁ מִן הַשַּׁבָּת
לְבַלְתִּי תִהְיֶה סְגוּר מִהֶם
שֵׁשֶׁה יָמִים הַמְקַבְּלִים קִדְשָׁה מִשַּׁבַּת קִדְשֶׁךְ
וְטַהַר לְבָבָם בְּאַמֶּת וּבְכַאֲמוֹנָה לְעַבְדְּךָ

שְׁמֵי שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים
כֹּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים
תַּנִּין וְאָדָם וְחַיֵּית רְאֵמִים
כִּי בְּיַהּ ה' צוֹר עוֹלָמִים

וַיְהִי רַחֲמֵיךָ מִתְגַּוְּלָלִים עַל עַם קִדְשֶׁךְ
לְהַשְׁקוֹת צָמְאֵי חֶסֶדְךָ מִנְהַר הַיּוֹצֵא מֵעַדֵן
לְעֵטֶר אֵת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרַת
הַמְפָאָרִים אוֹתָךְ עַל יְדֵי שַׁבַּת קִדְשֶׁךְ
כֹּל שֵׁשֶׁה יָמִים לְהַנְחִילֵם נַחֲלַת יַעֲקֹב בְּחִירְךָ

הוּא אֲשֶׁר דָּבַר לְעַם סִגְלָתוֹ
שְׁמוֹר לְקִדְשׁוֹ מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ
שַׁבָּת קִדְשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ
כִּי בּוֹ שַׁבַּת אֵל מְכַל מְלֹאכֶתוֹ

הַשַּׁבָּת נֵעַם הַנְּשָׁמוֹת
וְהַשְּׁבִיעֵי עֲנֵג הַרוּחֹת וְעַדֵן הַנְּפֹשׁוֹת
לְהַתְעַדֵן בְּאֵהֶבְתָּךְ וּיְרֵאֶתָךְ

בְּמִצְוֹת שַׁבָּת אֵל יִחְלִיצֶךָ
קוּם קְרָא אֱלֹוֵי יְחִישׁ לְאַמְצֶךָ
נִשְׁמַת כֹּל חַי וְגַם נַעֲרִיצֶךָ
אֲכוּל בְּשִׁמְחָה כִּי כָּבֵד רִצֶךָ

שַׁבַּת קִדְשׁ נִפְשֵׁי חוֹלַת אֵהֶבְתָּךְ
שַׁבַּת קִדְשׁ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּצֵל כְּנֶפֶיךָ יְחִסּוּיִן יְרוּזֵן מִדְּשָׁן בֵּיתָךְ

בְּמִשְׁנֵה לְחֵם וְקִדּוּשׁ רִבָּה
בְּרוּב מְטַעְמִים וְרוּחַ נְדִיבָה
יִזְכּוּ לְרֵב טוֹב הַמְתַּעַנְגִים בָּהּ
כְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֹּא

רבי אהרון מקרלין

שער שירה עברית

~~~~~

שיר העמק נתן אלתרמן

בָּאָה מְנוּחָה לְיָגֵעַ
וּמְרִגּוּעַ לְעִמָּל,
לִילָה חֹר מִשְׁתַּרֵּעַ
עַל שְׂדוֹת עֵמֶק יִזְרְעֵאל.
טַל מִלְמָטָה וּלְבָנָה מֵעַל,
מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלֵּל.

~~~~~

התרגעות יהודה קרני

אִם יֵשׁ אֵי שֵׁם רְחוֹק
נְוָה קָטָן שֶׁקָּט
וְלוֹ גִזְזוּטָרָה שֶׁל עֵץ
וְעַל גִּדּוֹ שֶׁקָּד ;

אִם יֵשׁ אֵי שֵׁם רְחוֹק
וְלוֹ מְאָה פְּרָסָה,
סִבְתָּא לְנִכְדָתָהּ
תְּשִׁיר שִׁיר עֲרֻשָּׁה ;

כִּי אִזְ אַעֲוֹף לְשֵׁם
בְּאֶחָד הָעֲרָבִים
וְשׁוֹב נִמְנָה יְחַדְּיוּ
מִסְפֵּר הַכּוֹכָבִים.

מַה, מַה לִּילָה מְלִיל ?
דְּמָמָה בִּיזְרְעֵאל.

נוּמָה עֵמֶק, אֶרֶץ תְּפִאָרַת,
אָנוּ לָךְ מִשְׁמֶרֶת.

יָם הַדְּגָן מִתְנַוְעֵעַ,
שִׁיר הָעֵדָר מְצַלְצֵל,

זוּהִי אֶרְצִי וְשְׂדוֹתֶיהָ,
זֶהוּ עֵמֶק יִזְרְעֵאל.

תְּבַרֵּךְ אֶרְצִי וְתַתְּהַלֵּל
מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלֵּל.

~~~~~  
מעלי דממה חני ארבל

מעליי דממה כחולה מוארת  
אור כוכב מזהיר לכן  
פֿשור סוד לא נגע בו נצח  
אל חלונות ביתי הרוח סערה

~~~~~  
ערב מול גלעד לאה גולדברג

האילנות כל כף כבדים,
כופף הפרי את הבדים,
זו השעה המרגיעה,
בה נרדמים הילדים.

אל הבקעה מן הגלעד
טלה שחר ורף ירד,
כבשה פועה, בוכה בדיר -
זה בנה הקט אשר אבד.

ישוב טלה אל חיק האם,
ישכב בדיר וירדם,
והכבשה תשק אותו -
והיא תקרא אותו בשם.

נסתר הליל בין הבדים,
והנביא הגלעדי
יורד דומם אל הבקעה
לחזות בשנת הילדים.

תן לי לבוא וללכת
רק לנגן אהבה

הושט לי היד אחי שלי
זו שעה של שקיעה
רגע ענוג בלי מילה מיותרת
בחלומותיי תופיע דמותך
רגע של שלווה
נסוף על פניי

תן לי לבוא וללכת
רק לנגן אהבה

~~~~~  
**ירדה השבת יהושע רבינוב**

יְרֵדָה הַשַּׁבָּת אֶל בְּקַעַת גִּנוֹסֵר,  
וְנִיחֹחַ עֲתִיק בְּשׂוּלְיָהּ.  
וַיַּעֲמָדוּ מִסְבִּיב הַרְרִים שׁוֹשְׁבֵינֵים  
לְשֵׁאת אֲדָרְתָּה הַזֹּהֶבֶת.  
תַּעֲלִינָה יוֹנִים מִכַּנְגֶּרֶת הַיָּם,  
קִבֵּל אֶת רוּחָה הַלֹּהֶבֶת.

~~~~~  
ערב בא עורד אבישר

שׁוֹב הַעֲדָר נוֹהֵר בְּמִבּוֹאוֹת הַקֶּפֶר
וְעוֹלָה הָאֶבֶק מִשְׁבִּילֵי עֶפֶר
וְהִרְחֵק עוֹד צֶמֶד עֲנָבְלִים
מִלֵּנָה אֶת מִשְׁךְ הַצִּלְלִים
עָרַב בָּא, עָרַב בָּא

שׁוֹב הַרוּחַ לֹחֵשׁ בֵּין גְּדֵרוֹת גִּנִּים
וּבְצִמְרֵת הַבְּרוּשׁ כִּכְר נְמוֹת יוֹנִים
וְהִרְחֵק עַל כְּתֵף הַגִּבְעוֹת
עוֹד נוֹשְׁקוֹת קַרְנֵים אֲחֵרוֹנוֹת
עָרַב בָּא, עָרַב בָּא

שׁוֹב הַנֶּרֶד חוֹלֵם חִלּוּמוֹת בְּלֵאָט
וּפּוֹרְחִים כּוֹכְבִים בְּמָרוֹם אֵט אֵט
וְהִרְחֵק בְּעֵמֶק הָאֶפֶל
מִלֵּנָה הַתֵּן אֶת בּוֹא הַלַּיִל
לֵיל רֵד, לֵיל רֵד

נִשְׁקָה הַשַּׁבָּת לְרֵאשׁוֹ שֶׁל הַבְּרוּשׁ,
לְאֹזוֹב שְׁבִסְלַע נִשְׁקָה.
וַיְהִי הַדְּרֹדֵר לְשִׁרְבִיט שֶׁל מַלְכוּת
עַל רְמוֹת דְּמָמָה מְרוֹנָנֶת.
יִמְשֹׁךְ אֶז הַתּוֹר בְּקוֹלוֹ הַמְתוֹק
חֲמֵדַת כְּסוּפִים מַעֲדָנֶת.

הַרְטִיטָה שַׁבָּת בְּחִנָּה הַגָּנוּז
עֵינֵי חִלּוּנוֹת מְכַל עֶבֶר.
וַתַּצְאֵנָה בְּנוֹת אֶל הָעָרַב זֶמֶר
זְמִירוֹת בְּעֶרְגָּה מְצַלְצֶלֶת.
וְהִיְתָה הָעֲדָנָה בְּבִקְעַת גִּנוֹסֵר
לְנִשְׁמַת עֵבְרִיּוֹת נֶאֱצֶלֶת.

~~~~~  
לפנות ערב יעקב שבתאי

בין ברושים יורד הערב  
הסתכלי, הצל קרב אלינו  
יחפים גלף בשדות השלף  
כי היום, יפתי, עובר.

על כתפך גדי תנוח  
וצלי על יד צלף פוסע  
מן הים עקשו נושב הרוח  
כי היום, יפתי, עובר.

~~~~~  
בואי נשב, הכל רוגע
בין עצי הפרדס היום שוקע
בעלי גפנים הצל נוגע
בחרשת האקליפטוס כבד החשף
מתחבא

אך, אור שקיעה מאיר פניך
צמתך בתוף ידי מטלת
ושחורות שחרות הן שתי עיניך
והיום, יפתי, עובר.

שימי ראשך אצלי על ברך
בצמה השחרה אקלע לך פרח
צפורים שרות את שיר הדרך
על חרשת האקליפטוס כבד הלילה
מכסה

אך, בין ברושים עולה ירח
הסתכלי, כל כך שקוף הלילה
במרחב שדות, ינשוף צורח
ואחריו יללת התן

~~~~~  
מודה אני מאיר אריאל

מודה אני  
לפניך ולך  
על כל החסד והאמת  
והטובה והרעה והטובה  
שעשית עמדי ועם ביתי  
ועם קרובי וידידי  
ועם בני עמי ועם ארצי  
ועם כל העולם והאדם  
אשר בראת.

בלאט, חרש חרש  
אט אט, טופפות  
עתידות עתידות לקראתנו,  
ואת מחיכת אלי מתוך השנה.  
יהיה לנו טוב, טוב מטוב, טוב מאד,  
זה מתחיל כבר בבקר בבקר.  
את צוחקת אלי  
מתוך, מתוך השנה.

ניגונים פניה ברגשטיין

שְׁתַּלְתֶּם נְגוּנִים בִּי אִמִּי וְאָבִי  
נְגוּנִים מְזֻמְרִים שְׂכוּחִים.  
גְּרַעֲיָנִים גְּרַעֲיָנִים נִשְׁאַם לְבָבִי  
עֲתָה הֵם עוֹלִים וְצוֹמְחִים.

עוד יום יבוא יורם טהרלב

עוד יום יבוא וְנִשְׁתָּה יַחְדָּיו לְחַיִּים  
בְּעִיר צִוּן הַיְּפָה יְרוּשָׁלַיִם  
וּכְשֶׁהַיּוֹם יָבוֹאָה  
יִזְנֶה תְּעוֹף גְּבוּהָה  
יָשׁוּב הַזְּמַר אֶל בֵּיתוֹ  
כִּלְנֹו נִזְמַר אוֹתוֹ

וְהַזְמַר יִזְמַר שִׁירֵי עֲצָבָת  
שִׁירֵי אֶרְצוֹ הַקְּטָנָה הַנְּאֻקָּה  
בוֹאֵי אֵלַי קְטָנָה קְטָנָה  
וְשִׁירֵי לִי הַמְּנַגֵּינָה

עוד יום יבוא...

זְמַר נוֹדֵד הוּא הַלֵּב אֵין לוֹ מוֹלָדָת  
עַל מִיתָרֵי זְכֻרֹנוֹת יָדוֹ רוֹעֶדָת  
אָנָּה שְׁמָרֵי לִי בַלְבָבְךָ  
פָּנָה קְטָנָה לְאַהֲבֶךָ

עֲתָה הֵם שׁוֹלְחִים פְּאוֹרוֹת בְּדָמֵי  
שְׁרָשִׁיהֶם בְּעוֹרְקֵי שְׁלוּבִים  
נְגוּנֵיךָ אָבִי וְשִׁירְךָ אִמִּי  
בְּדַפְקֵי גַעְזִים וְשָׂבִים.

הִנֵּה אֲאֻזִּין שִׁיר עֲרָשֵׁי הַרְחוּק  
הַבֵּיעַ פִּי אִם אֶלַי בַּת.  
הִנֵּה לִי תוֹזֶה־נָּה בְּדַמְעַ וְשִׁחוּק  
אֵיכָה וְזַמִּירוֹת שֶׁל שַׁבָּת.

כָּל הַגָּה יִתֵּם וְכָל צְלִיל יֵאָלֵם  
בִּי קוֹלְכֶם הַרְחוּק בִּי יְהוּם.  
עֵינֵי אֶעְצֹם וְהַרְיֵנִי אֶתְכֶם  
מֵעַל לְחֻשְׁכַת הַתְּהוּם.

~~~~~  
צל עץ תמר אפרים וינשטיין

צל עץ תמר ואור גרם
ומנגינת כנור תקסים את הלב
עולה הצליל, רועד, שוקע
על מיתרים נשפך הפאב.

מערפלי עבר תופיע
דמות אהובה, קני פנים מקרים
כנור ישמיע
שיר זכרונות נעימים.

~~~~~  
כנפי רוח הראי"ה קוק

בן אדם  
עלה למעלה, עלה  
עלה למעלה, עלה בן אדם  
עלה למעלה, עלה

פי פח עז לך,  
יש לך כנפי רוח,  
יש לך כנפי רוח  
כנפי נשרים אבירים.

אל תכחש בם,  
פן יכחשו לך.  
דרוש אותם  
דרוש בן אדם  
וימצאו לך מיד.

נגן, נגן-נא!  
לקול צליליך מה נעים החלום  
נגן, נגן-נא!  
ישמע גרם את סודי במרום  
למה – באש שפתיך הקסמתיני  
לבי כבשת ועזבתני  
בודד, אוהב וסובל.

גדם כנור, נחבא גרם  
ובדממה הד מנגינה עוד נשמע  
למה ולמה – אל יודע  
למה עולם אכזר ברא?

כנור קסמים, נגן שיריך  
מחריד השקט והחשף סביב  
מנגינותיך  
ישפיעו לי את סבלי.

~~~~~  
על כל אלה נעמי שמר

על הדבש ועל העקץ
על המר והמתוק
על בתנו התינקת
שמר אלי הטוב.

שמר אלי על זה הבית
על הגן – על החומה
מיגון מפחד פתע
וממלחמה.

על האש המבערת
על המים הזכים
על האיש השב הביתה
מן המרחקים.

שמר על המעט שיש לי
על האור ועל הטף
על הפרי שלא הבשיל עוד
ושנאסף.

על כל אלה, על כל אלה
שמר נא לי אלי הטוב
על הדבש ועל העקץ
על המר והמתוק

מְרַשֵׁרֵשׁ אֵילָן בְּרוּחַ
מְרַחֵק נוֹשֵׁר כּוֹכֵב
מְשַׁאֵלוֹת לְבַי בַּחֲשָׁף
נְרַשְׁמוֹת עֶכְשׁוֹ

אֵל נָא תַעֲקֹר נְטוּעַ
אֵל תִּשְׁפַח אֶת הַתְּקוּהָ
הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה
אֵל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה.

אָנָּה שָׁמַר לִי עַל כָּל אֵלֶּה
וְעַל אֲהוּבֵי נַפְשִׁי
עַל הַשְּׂקֵט, עַל הַבְּכִי
וְעַל זֶה הַשִּׁיר

על כל אלה...


~~~~~  
ארץ שייקה פייקוב

ארץ, ארץ, ארץ,  
ארץ תכל אין עב,  
והשמש לה  
כדבש וחלב,  
ארץ בה נולדנו  
ארץ בה נחיה  
ונשב בה, יהיה  
מה שיהיה

ארץ שנאהב  
היא לנו אם נאב  
ארץ של העם  
ארץ לעולם  
ארץ בה נולדנו  
ארץ בה נחיה  
יהיה מה שיהיה.

ארץ, ארץ, ארץ,  
ים אל מול החוף  
ופרחים וילדים  
בלי סוף.

בצפון כנרת  
בדרום חולות  
ומזרח למערב  
נושק גבולות

ארץ שנאהב...

ארץ, ארץ, ארץ,  
ארץ התורה

את מקור האור  
ושפת האמונה.  
ארץ, ארץ, ארץ,  
ארץ יקרה,  
הן הבטחת  
שאין זו אנדה.

~~~~~  
מילה טובה יעקב גלעד

אפלו בשרב הכי כבד
ידעתי שהגשם עוד ירד
ראיתי בחלון שלי צפור
אפלו במשב סופה וקור.

לא פעם זה קשה
אבל לרוב מלה טובה
מיד עושה לי טוב
רק מלה טובה
או שמים לא יותר מזה.

אפלו ברחוב ראשי סואן
ראיתי איש יושב ומנגן
פגשתי אנשים מאשרים
אפלו בין שבילי עפר צרים.

תמיד השארתי פתח לתקנה
אפלו כשכבחה האהבה
חלמתי על ימים יותר יפים
אפלו בלילות שנה טרופים.

~~~~~  
האַמנָם לאַה גולדברג

האַמנָם  
עוד יבואו ימים בסליחה ובחסד,  
ותלכי בשדה,  
ותלכי בו פהלך התם,

ומחשוף  
כף רגלך ילטף בעלי האספסת,  
או שלפי שבלים  
ידקרוף ותמתק דקירתם.

ונשמת  
את ריחו של התלם נשום ורגוע,  
ונראית את השמש  
בראי השלולית הזזה,

או מטר ששיגף  
בעדת טפותיו הדופקת  
על כתפיו חזף צוארף וראשף רענן.  
ותלכי בשדה הרטב וירחב כף השקט  
כאור  
כשולי הענן.

ופשוטים  
הדברים וחיים ומתר כם לנגע,  
ומתר לאהב,  
ומתר, ומתר לאהב.

את תלכי בשדה. לבדך.  
לא נצרכת בלהט  
השרפות בדרכים שסמרו מאימה ומדם.  
ובישור-לכב שוב תהיי ענוה ונכנעת,  
כאחד הדשאים  
כאחד האדם.

~~~~~  
לו יהי נעמי שמר

עוד יש מפרש לְבֵן בְּאֶפֶק
מול עֵן שְׁחַר כְּבֹד
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי
וְאִם בְּחִלּוֹנוֹת הָעָרֵב
אֹר גְּרוֹת הַחַג רוֹעֵד
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי

לוֹ יְהִי, לוֹ יְהִי, אָנָּה, לוֹ יְהִי
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי

מֵה קוֹל עֲנוֹת אָנִי שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל תְּפִים
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי
לוֹ תִשְׁמַע בְּתוֹךְ כָּל אֱלֹהִים
גַּם תִּפְלֶה אַחַת מִפִּי
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי

בְּתוֹךְ שְׁכוּנָה קְטַנָּה מוֹצֵלֶת
בֵּית קֵט עִם גַּג אָדָם
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי
זֶה סוֹף הַקִּיץ סוֹף הַדְּרֹךְ
תֵּן לָהֶם לְשׁוֹב הַלָּוִים
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי

וְאִם פְּתָאוֹם יִזְרַח מֵאֶפֶל
עַל רֵאשֵׁנוֹ אֹר כּוֹכֵב
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ לוֹ יְהִי
אִז תֵּן שְׁלֹחַ וְתֵן גַּם כּוֹחַ
לְכָל אֱלֹהִים שְׁנֵיבְקֵשׁ
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ לוֹ יְהִי

לוֹ יְהִי, לוֹ יְהִי, אָנָּה, לוֹ יְהִי
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי

~~~~~  
הנך יפה עידן רייכל

במטתי כָּבֵר שְׁבוּעוֹת בְּקִשְׁתִּי  
אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי וְלֹא מִצְאָתִיו  
חִפְשִׁתִּי בֵּין כָּל רְחוּבוֹת הָעִיר  
הָעֲמוּסָה שְׁקָרִים הִזְאֵת וְלֹא מִצְאָתִיו  
מִצְאוֹנֵי הַשּׁוֹמְרִים הַסּוֹכְבִּים בְּעִיר  
אֶךְ אֶהוֹבִי כְּמַעֲט וְלֹא מִצְאָתִי אוֹתוֹ  
אֶךְ לֹא אֶרְפָּה מִמְּנוּ עַד שֶׁאֲבִיאוּ אֶל תּוֹךְ  
עִירִי  
אֶל בַּיִת אִמִּי וְאֶל חֲדָרַי אֶל מִטְתִּי

~~~~~  
יפה כלבנה אביתר בנאי

סופות מתוכי ומחויץ
מוטטו את קירות הבית
ואת מתוכי ורמת מפזרת
וחזרת עיפה ושותקת

הנך יפה רעיתי ושפתותיך חוט שני
שניך לבנות כמו אור הלבנה
מי זאת עלה מן המדבר מארץ רחוקה
נשאת על כנף צפור גדולה הגיעה לביתי

עוד פעם כשהייתי ילד
היית בתוכי נשברת
פעם שלך פעם אחרת
על יפניך לזרים מותר

במטתי כָּבֵר שְׁבוּעוֹת בְּקִשְׁתִּי...
הנך יפה רעיתי ושפתותיך חוט שני...

הנך יפה רעיתי אני נגנב משתי עיניך
ששורפות אותי כאש הלהבה
מי זאת עלה מן המדבר מארץ רחוקה
נשאת על כנף צפור גדולה הגיעה לביתי

לא אבקש דבר
את לא צריכה להוכיח לי כלום
הוריתי אדם שפתיך
אבק דרכים רחצי מרגליך

היי לי קרובה וזוכרת
היי לי רק לי מיחדת
היי לי אחות מקנדשת
היי יחפה מנתמת

מי זאת עולה
יפה כלבנה

שמע חנן בן ארי

כְּבֹר שְׁנַיִם שְׁאֲנִי לֹא דוֹמַעַת
כְּבֹר שְׁנַיִם שְׁבִלֵי סִבָּה
אֲנִי מוֹצֵאת עֲצָמֵי מִתְּגַעְגַּעַת
מִחִפְּשֵׁת לִי תְּשׁוּבָה

תְּרַאֶה אוֹתִי, תִּתֵּן לִי יָד
אֲנִי אֶחַת שְׁמוּכְנָה לְהִשְׁתַּנּוֹת
תָּבוֹא תְּאִיר לִי אֶת יָמֵי
בְּאוֹר יְפֵה, גְּנוּז כְּמַעַט מִלִּיּוֹן דּוֹרוֹת

וְאֵז אֲנִי אֶהְיֶה כְּמוֹ שְׁמֵשׁ לְעוֹלָם
אֶהְיֶה כְּמוֹ צְפוֹר נוֹדְדַת בְּמִרְחָב
אֶתָּה, אֶתָּה תִּהְיֶה לִי מְלֶךְ לְעוֹלָם
מוֹדָה אֲנִי לְךָ עַל דְּרֶךְ שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לִּי

וְאֵז אֲנִי אֶהְיֶה כְּמוֹ שְׁמֵשׁ לְעוֹלָם
אֶהְיֶה כְּמוֹ צְפוֹר נוֹדְדַת בְּמִרְחָב
אֶתָּה, אֶתָּה תִּהְיֶה לִי מְלֶךְ לְעוֹלָם
מוֹדָה אֲנִי לְךָ עַל דְּרֶךְ שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לִּי

קַח אֶת הַזְּמַן אֲנִי לֹא מְמַהֶרֶת
וְנִשְׁאַרְתָּ לְעַמֵּד
וְאֲנִי כֹאן עַל מִפְתַּן הַדְּלָת
עַד שֶׁתֵּצֵא אַחֵר כְּבוֹד

וְעִכְשָׁו כְּשֵׁישׁ קָצַת אוֹר בְּחֶדֶר
וְעִכְשָׁו כְּשֵׁישׁ אוֹתְךָ
אֲנִי פִתְאוֹם בּוֹכָה וּמִתְפַּלֶּלֶת
מִפְחַדַּת שֶׁתִּשְׁכַּח

וּתִקַּח אוֹתִי תִתֵּן לִי יָד
אֶתָּה אֶחָד שְׁמִסְגָּל לְהִתְגַּלּוֹת
תָּבוֹא תְּאִיר לִי אֶת יָמֵי
בְּאוֹר יְפֵה, גְּנוּז כְּמַעַט מִלִּיּוֹן דּוֹרוֹת

תְּרַאֶה אוֹתִי, תִּתֵּן לִי יָד
אֲנִי אֶחַת שְׁמוּכְנָה לְהִשְׁתַּנּוֹת
תָּבוֹא תְּאִיר לִי אֶת יָמֵי
בְּאוֹר יְפֵה, גְּנוּז כְּמַעַט מִלִּיּוֹן דּוֹרוֹת

וְאֵז אֲנִי אֶהְיֶה כְּמוֹ שְׁמֵשׁ לְעוֹלָם
אֶהְיֶה כְּמוֹ צְפוֹר נוֹדְדַת חִפְּשִׂיָּה
אֶתָּה, אֶתָּה תִּהְיֶה לִי מְלֶךְ לְעוֹלָם
מוֹדָה אֲנִי לְךָ עַל דְּרֶךְ שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לִּי

~~~~~  
בארץ אהבתי השקד פורח לאה גולדברג

בְּאֶרֶץ אֲהַבְתִּי הַשְּׂקֵד פּוֹרֵחַ  
בְּאֶרֶץ אֲהַבְתִּי מַחֲכִים לְאוֹרֵחַ  
שָׁבַע עֲלֵמוֹת שָׁבַע אֲמָהוֹת  
שָׁבַע כְּלוֹת בְּשַׁעַר.

בְּאֶרֶץ אֲהַבְתִּי עַל הַצָּרִית דָּגֵל  
אֶל אֶרֶץ אֲהַבְתִּי יְבוֹא עוֹלָה רָגֵל  
בְּשַׁעַה טוֹבָה בְּשַׁעַה בְּרוּכָה  
הַמְשַׁכִּיחָה כָּל צַעַר  
בְּשַׁעַה טוֹבָה הַמְשַׁכִּיחָה כָּל צַעַר  
הַמְשַׁכִּיחָה כָּל צַעַר.

~~~~~  
זמר נוגה רחל

הַתְּשַׁמַּע קוֹלִי, רְחוּקִי שְׁלִי,
הַתְּשַׁמַּע קוֹלִי, בְּאֶשֶׁר הִנְךָ –
קוֹל קוֹרָא בְּעוֹז, קוֹל בּוֹכָה בְּדַמִּי
וּמַעַל לְזִמְנֵן מִצְוֶה בְּרֻכָה ?

תִּבְלֵ זוֹ רְבָה וּדְרָכִים בְּהֵ רַב,
נִפְגָּשׁוֹת לְדַק, נִפְרָדוֹת לְעַד.
מִבְּקֵשׁ אָדָם, אֶךְ כּוֹשְׁלוֹת רַגְלָיו,
לֹא יוֹכֵל לְמַצֵּא אֶת אֲשֶׁר אָבֵד.

אֲחֲרוֹן יָמֵי כְּבֹר קְרוֹב אוֹלִי,
כְּבֹר קְרוֹב הַיּוֹם שֶׁל דְּמַעוֹת פְּרֻדָּה,
אֲחֻכָּה לָךְ עַד יִכְבוּ חַיִּי,
כְּחֻכּוֹת רַחֵל לְדוֹדָהּ.

אֶךְ מִי עֵינַי נִשָּׂר לוֹ וַיִּרְאֶנּוּ
וּמִי לֵב חֲכָם לוֹ וַיִּכְיָרְנּוּ
מִי לֹא יִטְעֶה מִי לֹא יִשְׁגָּה
מִי יִפְתַּח לוֹ הַדֵּלֶת ?

בְּאֶרֶץ אֲהַבְתִּי עַל הַצָּרִית דָּגֵל
אֶל אֶרֶץ אֲהַבְתִּי יְבוֹא עוֹלָה רָגֵל
בְּשַׁעַה טוֹבָה בְּשַׁעַה בְּרוּכָה
הַמְשַׁכִּיחָה כָּל צַעַר.

אֶךְ מִי עֵינַי נִשָּׂר לוֹ...

צל ומי באר יורם טהרלב

במדרון מעל הנאדי
עץ השקדיה פורח
באור נוחות הדסים
זה הזמן לפני הקיץ
שערו הלב פותח
ותמיד ברוכים הנכנסים.

במים אשר כאלה
מחכים עד בוא הליל
מחכים לצעדים קרבים
לא סוגרים את הבריח
לא עוצמים את העינים
במים כאלה מקשיבים.

מי שרעב ימצא אצלנו פת של לחם
מי שעייף ימצא פה צל ומי באר
מי שספּתו נופלת
חרש יפגוש בדלת
חרש יפגוש ועד עולם יוכל להשאיר.
מי שרעב ימצא אצלנו פת של לחם
מי שעייף ימצא פה צל ומי באר
מי שספּתו נופלת
חרש יפגוש בדלת
ותמיד יוכל להשאיר.

זה הבית שבנינו
זה הארץ שנטענו
זה השביל וזוהי הבאר
מי שבא לפה — אחינו
מי שבא יסב אתנו
והשער שוב לא יסגר.

מי שרעב ימצא אצלנו פת של
לחם...

זה הבית שבנינו
זה הארץ שנטענו
ותמיד יוכל להשאיר.

שירה עברית במעגל השנה

~~~~~ תשרי :

שובי לביתך דליה רביקוביץ'

מה לך בחוץ, ילדה,
מנוח לא מצאה רגלך—
צפור פצועה, חזרי אלי
ושובי לביתך.

האזיני לקולות—
הרעם על גגות בתים.
מקול סופה שמרי נפשוך—
שובי לביתך.

סהר חצות גבוה,
אור על ענפי אילן,
תני לנפשוך לשמע
זמר קטן.

~~~~~

אסוף איתמר פרת

אסוף את המעשים, את המלים והאותות
כמו יבול ברכה, כבד משאת,
אסוף את הפריחה, אשר גמלה לזכרונות
של קיץ שחלף בטרים עת.

שם צמח לענה,
שם נפש מרעידה מקר,
חלון אפל ותריס מוגף—
שובי לביתך.

אסוף את כל מראות פנייה היפים
כמו את הפרי ואת הבר.
האדמה היא אפורה מתחת לשלפים
ואין לה עוד לתת לך דבר.

סהר חצות גבוה,
אור על ענפי אילן,
תני לנפשוך לשמע
זמר קטן.

ואין יותר גבעול חולם על שבלתו
ואין יותר נדרי ואסרי,
רק הבטחת הרוח פי הגשם בעתו
עוד יחונן את צפורה, בתום תשרי.

שאי עין למרום—
כבר סדק שחר מאפיר,
נעורה כבר צפור אחת,
שובי לביתך.

~~~~ מרחשוון :

התחדשות נעמי שמר

עֵיפוֹת בְּלִתי מִסְבֵּרַת
פִּיק בְּרַפִּים לֹא מוֹבֵן
זוֹ שְׁעָה שְׁלֹא חוֹזֶרֶת
לְעוֹלָם - אָבֵל
בְּלִבְךָ אֶתָּה יוֹדֵעַ
שְׁמַעְכֶּר לְפָנָה
אֶתָּה חֲדָשָׁה
מִמֵּתִינָה

אַחֵרֵי הַחֲגִים ?תַּחֲדָשׁ הַכֹּל
תַּחֲדָשׁוּ וְיִשׁוּבוּ יָמֵי הַחַל
הָאוֹר, הָעֶפֶר, הַמָּטָר וְהָאֵשׁ
גַּם אֶתָּה, גַּם אֶתָּה תַּתְּחַדֵּשׁ

בְּגִנְךָ פּוֹרְחִים לְפִתַע
בְּעָרְבוּבָה גְמוּרָה
עֵץ הַחֲלוּמוֹת
וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע
הַסֵּתֶפֶל עַל כְּלִיד
שֶׁהִשְׁאֲרַת בְּחֶצֶר
הַפִּטִּישׁ, הַסֵּלֶם, הַמַּעֲדָר
בְּמִסַּע שְׁלֹא נִגְמַר
בֵּין שָׂדוֹת הַצֵּל וּשְׂדוֹת הָאוֹר
יֵשׁ נְתִיב שְׁלֹא עֲבָרְתָּ
וְשִׁתְּעֵבֶר
שְׁעוֹן-הַחוּל, שְׁעוֹן-חֵייד
מְאוֹתַת לְךָ עֲכָשׁוּ
לְמַד-דְּלֵת, לְמַד-הָא, לְמַד-וּו.

אַחֵרֵי הַחֲגִים ?תַּחֲדָשׁ הַכֹּל
תַּחֲדָשׁוּ וְיִשׁוּבוּ יָמֵי הַחַל
הָאוֹר, הָעֶפֶר, הַמָּטָר וְהָאֵשׁ
גַּם אֶתָּה, גַּם אֶתָּה תַּתְּחַדֵּשׁ
אַחֵרֵי הַחֲגִים ?תַּחֲדָשׁ הַכֹּל
תַּחֲדָשׁוּ וְיִשׁוּבוּ יָמֵי הַחַל
הָאוֹר, הָעֶפֶר, הַמָּטָר וְהָאֵשׁ
גַּם אֶתָּה, גַּם אֶתָּה תַּתְּחַדֵּשׁ

שיר הגשם לאה גולדברג

בוֹאוּ עֲנָנִים,
הִבּוּ גֶשֶׁם לַגָּנִים!
טִיף, טִיף טְפוּתֵי –
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם לְשֹׁדוֹתַי.
לְשִׁבְלֵת, לְאֵילָן
וְלִפְרַח הַקֶּטָן
שִׁבְגֵן.

זָרֵם קוֹלֶחַ – גֶשֶׁם בְּרִכָּה
נַח הַשָּׂדֶה וַיִּנְשֵׁם לְרוּחָהּ.
הִלְלוּיָהּ,
הִלְלוּיָהּ,
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם בְּמִרְחַבָּיהָ.
הִנֵּה עֲנָנִים,
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם בַּגָּנִים.
טִיף, טִיף טְפוּתֵי
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם לְשֹׁדוֹתַי.
לְשִׁבְלֵת, לְאֵילָן
וְלִפְרַח הַקֶּטָן
שִׁבְגֵן.

רִדְנָה מִמַּעַל מְרַגְלִיּוֹת,
שָׁמַשׁ צוֹחֶקֶת בְּשִׁלְוֵילִיּוֹת.
הִלְלוּיָהּ,
הִלְלוּיָהּ,
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם בְּמִרְחַבָּיהָ.

הִנֵּה עֲנָנִים..

רְאֵה מַה שָׁמַח צָמַח שְׁתִּיל,
גֶשֶׁם בְּעֵמֶק וּבַגְּלִיל.
הִלְלוּיָהּ,
הִלְלוּיָהּ,
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, אֲשֶׁר וַגִּיל.

תִּשְׁתֶּ כֹּל צְמֻרֵת, יִשְׁתֶּ כֹּל גִּבְעוּל,
יַעַן הָעֵמֶק, יַעַן בְּקוֹל:
הִלְלוּיָהּ,
הִלְלוּיָהּ,
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, גֶשֶׁם בְּכֹל.
הִנֵּה עֲנָנִים ...

~~~~ כסלו :

אור וירושלים יוסף שריג

השקט שוב צונח כאן משמי הערב
כדאית דיה מעל התהומות
וקרן אדמה נושקת להט חרב
את הפסגות, המגדלים והחומות.

~~~~  
אור גדול אמיר דדון

ואם היה לי קצת עצוב  
אולי למדתי מזה משהו חשוב  
כי בסוף קשזה נגמר  
יש סבה לכל דבר

ראיתי עיר עוטפת אור  
והיא עולה בשלל צבעי הקשת  
והיא נוגנת בי כנבל העשור  
ראיתי עיר עוטפת אור.

לכד בתוף כל הטרון  
אני חושב איך שהזמן יכול לעוף  
אבל בסוף קשזה נגמר  
יש סבה לכל דבר

הנה זוחל הצל מבין גבעות הארץ  
קרב בסתר כאהב אל השכונות.  
ומול פניו קריצות, רבוא עיגי האור הן,  
לפתע נפקחו אלי כנפעמות.

אור גדול מאיר הפל  
ויותר כבר לא צריך לשאל  
אני בא ללמד ממה שטוב ולחיות  
להתחיל הפל מהתחלה  
כמו לנשם בפעם הראשונה  
אני כאן אני לא מתבזבז יותר

בדומית אשמרת אחרונה נושמת  
ובקטיפת שחקים רסיס אחרון מחויר  
אף שחר, כבר כפת זהב שלה אודמת  
למגעו החם הרך של אור צעיר.

ואם יכלתי רק לזכר  
לכל אחד יש את הדרך לעבר  
אבל בסוף קשזה נגמר  
יש תשובה לכל דבר

אור גדול מאיר הפל...

~~~~~ **שבת :**

**בוא בשלום** נורית הירש

אָנָא, שׁוּב אֶלֵינוּ בְשָׁלוֹם.

בוא בשלום, נפתחות חצרות,  
ערכנו שלחן והדלקנו נרות  
ובטָרם יוגף חלון –  
אָנָא, שׁוּב אֶלֵינוּ בְשָׁלוֹם.

צַפְרֵי הַצֶּפּוֹן כָּבֵר הִגִּיעוּ,  
מִתְעַרְבֵל הָאָבֶק בַּגְּבֻעוֹת.  
אֲחוֹתֵנוּ הַרוּחַ עֲבָרָה בְּדַרְכֵים  
וְאִנְחָנוּ צָמֵאִים לְאוֹת.

~~~~~ **שבת :**

**כי תבואו אל הארץ**

כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ  
וְנִטְעַתֶם כָּל עֵץ תַּחֲלָה  
וְנִתְּנָן הָעֵץ פֵּרִיו  
וְהָאָרֶץ יְבוּלָה.

עַת לִנְטַע אֵילָנוֹת,  
עַת לִנְטַע אֵילָנוֹת,  
עַת לִנְטַע וְלִבְנוֹת.

וַיִּשְׁבַּתֶּם אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ  
וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ,  
וְהָיִיתֶם כְּעֵץ שְׁתוּל  
עַל-פְּלָגֵי-מַיִם

עַת לִנְטַע אֵילָנוֹת,  
עַת לִנְטַע אֵילָנוֹת,  
עַת לִנְטַע וְלִבְנוֹת.

וּבְנִיתֶם חֲרֻבוֹת עוֹלָם  
שְׁמֵמוֹת תִּקְוַמְמוּ  
וְחָיִיתֶם עַל-אֲדָמַתְכֶם  
לְכִטָּח וּלְעוֹלָם.

בוא בשלום, החרשה מזכירה,  
בטָרם חלקה אחרונה תזרע  
ובטָרם יוגף חלון –  
אָנָא, שׁוּב אֶלֵינוּ בְשָׁלוֹם.

בוא בשלום, נפתחות חצרות,  
ערכנו שלחן והדלקנו נרות  
ובטָרם יושר מזמור  
נחפה לך שתמזר.

מִתְרַפֵּק הָאוֹזֹב עַל הָאָבֶן  
כְּתִינּוֹק עַל אִמּוֹ הַיְחִידָה.  
אֲחוֹתֵנוּ הַרוּחַ עֲבָרָה בְּשָׂדוֹת  
וְהִגָּשָׁם בְּכַף יָדָה.

בוא בשלום ...

כּוֹכְבֵים יִשְׁבְּצוּ אֶת הָאָפֶק  
הַיָּרֵחַ יִשְׁלִים מִחִסּוֹרוֹ.  
אֲחוֹתֵנוּ תִפְגֹּשׁ בְּטָלָה הָאוֹבֵד,  
בְּעֲדָנָה תִלְטֹף צִמְרוֹ.

בוא בשלום, החרשה מזכירה,  
בטָרם חלקה אחרונה תזרע  
ובטָרם יוגף חלון –

~~~~~  
שירת העשבים נעמי שמר

~~~~~ אדר :

שיר שמח יעקב אורלנד

אם גם ראשנו שח
ועצב סוכנונו –
הכה ונתלקח
מן השמחה שפנו.

הי, הי,
הכה ונתמלא
שמחה, שמחה כמלא העין,
הי, הי,
שירו עלה, עלה,
עלה ובער היין!
עלה ובער היין!
הי, הי...

עלה ובער פאש
והדליקנו פח!
אבוי למתיאש,
הלילה יש לשמח!

הי, הי,
הלילה יגאל
כל מי, כל מי שנשמה בו,
הי, הי,
כל איש בישראל -
ניצוץ של נחמה בו!
ניצוץ של נחמה בו!
הי, הי..

דע לך שכל רועה ורועה
יש לו נגון מיוחד משלו
דע לך שכל עשב ועשב
יש לו שירה מיוחדת משלו
ומשירת העשבים
נעשה נגון של רועה

כמה יפה, כמה יפה ונאה
כששומעים השירה שלהם
טוב מאד להתפלל ביניהם
ובשמחה לעבד את ה'
ומשירת העשבים
מתמלא הלב ומשתוקק

וכשהלב מן השירה מתמלא
ומשתוקק אל ארץ ישראל
אור גדול אזי נמשך והולך
מקדושתה של הארץ עליו
ומשירת העשבים
נעשה נגון של הלב

~~~~ ניסן :

קומי צאי חיים נחמן ביאליק

קומי צאי, אַחותי כְּלָה,
קומי צאי, קומי צאי –
בְּשׁוֹרֶת אָבִיב לֶךְ הַבֵּאתִי:
מֵאַחוֹרֵי גֶדֶר גְּנִי
נִרְאָה צִיץ, נִרְאָה צִיץ,
נִשְׁמַע קוֹל הַדְּרוֹר עַל-בֵּיתִי.

מִן הַבֶּקֶר שׁוֹמְרִים סִפְּךָ
זֶהְרֵי גִיל, זֶהְרֵי גִיל,
נִשְׁקִים מְזוּזוֹת פְּתַחֶיךָ;
צִאי אֲלֵיהֶם, תִּמְחֵה, בְּרַח,
וּשְׁטוּפֵי וְחִדְשׁוּךָ,
וְהַקְרִינִי אֶת-עֵינֶיךָ.

עֲבֵר חֶסֶד-אֶל בְּאֶרֶץ
עַל כְּנָף-אֹר, עַל כְּנָף-אֹר –
וּבְפִלְגִים נִפְלָה רִנָּה:
לְבָלְבוֹ בְּגֵן הַעֲצִים,
אָבִיב בָּא ! אָבִיב בָּא !
הַדְּבֻדְבְּנִיה הַלְּבִינָה.

גַּם-בְּלֵב שָׁב וַיְחִי
פָּרַח דּוֹדִי, נִתֵּן רִיחוֹ –
צִאי בְּרַכִּיחוֹ בְּאַבִּיבֶךָ;
אֶף אֲנִי, אֶף אֲנִי
אֶת-אָבִיבִי בְּךָ אֲשַׁכְּנֶה
וְאֶבְרַכְךָ וְאֶנִּיבְךָ.

יַחְדּוֹ נִפְלִיג אֶל הַשָּׂדֶה
וְאֶל הַהָר וְאֶל הַגִּיא,
וְאֶלְקָטָה שָׁם זַכְרֵיֹת;
אֶסֶף אֶאֱסֶף פְּנִינֵי-טַל,
פְּנִינֵי-טַל –
אֶל צִנְאוֹרְךָ מְרַגְלִיֹת.

יַחְדּוֹ נִרְד אֶל הַמַּעַן,
וְכִמוֹךָ, מְלֵא רֶךְ,
עֲלִיז, בְּהִיר וְאַוְרֵרִי,
תַּחַת שָׁמַי אֲדֹנִי
עִם הַגֶּל וְעִם הַדְּרוֹר
זֶהִיר אֶף יִצְלַצֵּל שִׁירִי.

~~~~ אייר :

אל הציפור חיים נחמן ביאליק

שְׁלוֹם רַב שׁוֹבֵךְ, צְפוּרָה נְחֻמֶּדֶת,
מֵאַרְצוֹת הַחַם אֶל-חִלוּנֵי –
אֶל קוֹלֶךָ כִּי עָרַב מֵה-נִפְשֵׁי כָלְתָהּ,
בַּחֲרֹף בְּעִזְבֹּךָ מֵעוֹנֵי.

זְמָרִי, סִפְרִי, צְפוּרֵי הַיְקָרָה,
מֵאַרְץ מְרַחֲקִים נִפְלְאוֹת,
הַגַּם שֵׁם בְּאַרְץ הַחֲמָה, הַיְפָה,
תִּרְבִּינָה הַרְעוֹת, הַתְּלֵאוֹת ;

הַתְּשֵׂאֵי לִי שְׁלוֹם מִזְמַרְת הָאָרֶץ,
מֵעֶמֶק, מִגֵּיא, מֵרֹאשׁ הָרִים ?
הַרְחֵם, הַנְּחֵם אֱלוֹהֵ אֶת-צִיּוֹן,
אִם עוֹדָה עֲזוּבָה לִקְבָרִים ?

הַיֵּרֵד כְּפָנִינִים הַשֵּׁל עַל הַר חֶרְמוֹן,
אִם יֵרֵד וְיִפֹּל כְּדָמְעוֹת ?
וּמֵה-שְׁלוֹם הַיֵּרֵדֵן וּמִיָּמִיו הַבְּהִירִים ?
וּשְׁלוֹם כָּל-הַהָרִים, הַגְּבְעוֹת ?

וְאַחֵי הָעֵבְדִים, הַזּוֹרְעִים בְּדָמְעָה –
הַקְּצְרוּ בְרִנָּה הָעֹמֵר ? –
מִי יִתֵּן-לִי אֲבָר וְעִפְתִּי אֶל-אָרֶץ
בְּהַ יִגַּץ הַשָּׂקֵד, הַתְּמָר !

כְּבָר כָּלוּ הַדְּמְעוֹת, כְּבָר כָּלוּ הַקְּצִים –
וְלֹא הַקִּיץ הַקָּץ עַל-יְגוֹנֵי,
שְׁלוֹם רַב שׁוֹבֵךְ, צְפוּרֵי הַיְקָרָה,
צְהֵלִי-נָא קוֹלֶךָ וְרֹנֵי !

כי מציון תצא האהבה
יפה, זכורה, נעימה
כמו שחכינו לה אלפים שנה
בארץ רחוקה

כי מציון תצא ההבנה
שלמה, זכורה, נעימה
כמו ששמענו אותה בפעם הראשונה
בארץ רחוקה

ונדע אז כלנו את הדרך חזרה
נשמח ונבין שכל זה קרה
ויהי ערב ויהי בקר יום השביעי

מספרת על השקט, על האדם
לוקחת אל כל המקומות הטובים
שבעולם
לוקחת אותי, אותך, ובכלל

כי מציון תצא האהבה
יפה, זכורה, נעימה
כמו שחכינו לה אלפים שנה
בארץ רחוקה

כי מאדם יוצא דבר אלוקים
מפר, שלם, מבפנים
כמו ששמענו אותו בפעם הראשונה
בארץ רחוקה

כי מציון תצא תורה
ודבר ה' מירושלים
הללויה


~~~~~  
סיוון :

שיבולת בשדה מתתיהו שלם

~~~~~  
שדות שבעמק (בשובי) לוי בן אמיתי

שְׂבֻלַת בְּשֵׂדָה
כּוֹרְעָה בְּרוּחַ
מֵעַמָּס גִּרְעִינִים כִּי רַב.
וּבְמִדְרָחַב הַרִים
יוֹם כְּבֹר יָפוּחַ

הַשְּׂמֶשׁ כְּתָם וְזָהָב.
עוֹרוּ הוּי עוֹרוּ
שׁוֹרוּ בְּנֵי כְּפָרִים
קָמָה הֵן בְּשֵׂלָה כְּבֹר
עַל פְּנֵי הַכְּרִים

הַלְּיָלָה לְעַמֶּק
אֲנִי אֲזַמְּרָה,
כִּי אֲשֶׁר בְּאֲנִי
וְחֶסֶד הַשִּׁיר.

רְצָה גּוֹרְלִי כִּי
אֲשׁוּבָה אֵלֶיךָ
מֵעֶצֶב הַמָּוֶת,
מֵעֶרֶשׁ הַשָּׁכוּל.

מְקַרְבֵי הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי
לְגִמְעַ מִימִיךָ
פֶּתַח לְאֹכֵל.

אֶסְכְּנִי אֵלֶיךָ
אֶסֶף כְּשִׂבְלָתְךָ,
שִׂבְלַת לַגֶּן
בְּחַג הַקְּצִיר!

הַלְּיָלָה לְעַמֶּק
אֲנִי אֲזַמְּרָה,
כִּי אֲשֶׁר בְּאֲנִי
וְחֶסֶד הַשִּׁיר.

שְׂדֵה שְׁעוֹרִים תָּמָה
זֶר חַג עוֹטְרָת,
שִׁפְעַת יָבוּל וּבִרְכָה.
לְקִרְאָת בּוֹא הַקּוֹצְרִים
בְּזָהָר מְזֻהָרָת,
חֶרֶשׁ לְעַמֶּר מְחַכָּה.
הִבּוּ הַנִּיפּוֹ
נִירוּ לְכֶם נִיר
חַג לְקָמָה,
עַת רְאֵשִׁית הַקְּצִיר.
קְצְרוּ, שְׁלַחוּ מְגַל
עַת רְאֵשִׁית הַקְּצִיר.

הַלְּיָלָה לְעַמֶּק
אֲנִי אֲזַמְּרָה,
כִּי אֲשֶׁר בְּאֲנִי
וְחֶסֶד הַשִּׁיר.

שדות בית לחם נעמי שמר

אור הַיָּרֵחַ עַל הַקֶּהָר
לִילָה לְבֶן בְּשָׂדוֹת בֵּית לָחֶם.
תֵּן מִיָּלָל בְּקוֹל נִשְׁבֵּר
אָנָּה פָּנָה עֲדוּרֵי לָלֶכֶת?

אֶח לְנִשְׁר וְלַעֲזִיט
אֵין לִי שֵׁם וְאֵין לִי בַּיִת
הֵי חֲלִילִי יָלָל, יָלָל חֲלִילִי

עַד לֵיל אוֹסִיף לָלֶכֶת
עִם תְּרַמִּיל רוּעִים עַל שִׁכְּמ
הֵי חֲלִילִי יָלָל, יָלָל חֲלִילִי

אָבֶן מְטֻלֵת עַל לְבִי
כְּאֶבְנִים בְּשָׂדוֹת בֵּית לָחֶם
רוּחַ עוֹבֵר בְּעֵשְׂבִים
אָנָּה פָּנָה עֲדוּרֵי לָלֶכֶת

אֵי שֵׁם בְּסוֹף הַדֶּרֶךְ
הַתְּחַפִּי עַד רֹדֵת עֶרֶב
הֵי חֲלִילִי יָלָל, יָלָל חֲלִילִי

הַתְּחַפִּי לְהַלֵּךְ
עִם הַלָּחֶם וְהַמֶּלֶח
הֵי חֲלִילִי יָלָל, יָלָל חֲלִילִי

~~~~~ תמוז :

ימים לבנים לאה גולדברג

ימים לבנים, ארכים כמו בקיץ קרני-החמה.
שלות-בדידות גדולה על מרחב הנקה.
חלונות פתוחים לרנחה אל תכלת-דממה.
גשרים ישרים וגבהים בין אתמול ומחר.

כל-כף קל לשאת שתיקתכם, ימים לבנים וריקים !
הן עיני למדו לחיך וחדלו משכבר
לזרו על לוח-שעון את מרוץ הדקים.
ישרים וגבוהים הגשרים בין אתמול ומחר.

לבבי התרגל אל עצמו ומונה במתינות דפיקותיו.
ולמתק הקצב הרף מתפייס, מותר, ונרגע
כתינוק מזמר שיר-ערשון טרם סגור את עיניו,
עת האם הלאה פסקה מזמר, נרדמה...

~~~~~

עמוק בטל לאה גולדברג

טנא מלא כוכבים,
ריח דשאים דובכים,
צמק,
צמק בטל,
פועם לבכי.

הנה פעמיה קרבים.
הרעידו רבוא רביבים.
צמק,
צמק בטל,
פועם לבכי

~~~~ מנחם אב :

שהשמש תעבור עלי יורם טהרלב

יְשָׁנָם יָמִים לְלֹא מְרוּגָע
בָּם לֹא אִמְצָא לִי נַחְמָה
וּמְכַרְחָה אֲנִי לְנֹגַע
בְּעֹשֵׁבִים, בְּאֲדָמָה
לְפֹסַע בְּאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ
בְּתוֹךְ פְּרִיחַת הַפְּרָכְמִים
וְלִהְיוֹת כָּל כֶּף אַחֲרַת
וְלִפְרוֹחַ עָרֵב הַגְּשָׁמִים.

רק תפלה אשא
הו אלי, אלי
שהשמש תעבר עלי
ותראה לי שוב את משעולי
הו אלי, אלי
רק תפלה אשא
שהשמש תעבר עלי
ותקח אותי אל המסע.

~~~~ אלול :

יהי כל נתן זך

יהי הפל
שיף לכל שיוכל
להיטיב עמו ;
הילד – לאשה האמהית,
למען יגדל ;
העגלה – לעגלון הטוב,
למען ינהג בה היטב ;
והאדמה – למשקים
אותה מים,
למען תתן פריה בעתו.

ואם אשוב אל זאת הארץ
ואם אפסע שוב בדרךכים
האם כקדם כפירוני
האנשים והפרחים.
רק תפלה אשא...

האם אמצא את כל היפי
האהבה הנושנה
אשר היתה שם כשעזבתי
עת אהבתי פעם ראשונה.

אבא, אני רוצה לעמד מולך
להאמין שאתה אבא טוב
אבא, אני צריך לדעת שאתה אוהב אותי
ככה סתם אבא טוב

~~~~~
לפני שייגמר עידן רייכל
לא לפחד להתאהב
שישבר הלב
לא לפחד בדרך לאבד

אבא, אני רוצה להיות בטוח בכל לבי
שלמסע הזה יהיה סוף טוב
שכל מה שאני עובר בדרך
יהפך חלשה לעצמה גדולה

לקום כל בקר
ולצאת אל החיים
ולנסות הכל לפני שייגמר

אבא, אני רוצה לחזר אלי
למצא אותך שם אתי
במקור שלי אני טוב גמור, אבא
ושם אני מאמין בעצמי

לחפש מאיפה באנו
ולחזר בסוף תמיד להתחלה
למצא בכל דבר עוד יפי
ולרקוד עד שנופלים מעיפות
או אהבה

יונתי בחגגי הסלע
השמיעני את קולך
תשירי לי שיר חדש, חדש
שיאיר לבי ואת מיתרי.

מכל הרגעים בזמן
למצא אחד לאחז בו
להגיד שהגענו
תמיד לזכר לרגע לעצור
ולהודות על מה שיש ומאיפה שבאנו

לחבק אותה בלילה
כשהיא נרדמת
אז כל העולם נרגע
לנשם אותה עמק
לדעת שתמיד
אני אהיה שם בשבילה

שער קבלת שבת

מִשׁוּךְ עֲבָדֶיךָ אֶל רְצוֹנֶךָ
יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹל הַדָּרֶךְ
מִנְפֹת צוּף וְכָל טַעַם

נִפְשֵׁי חוֹלַת אֶהְבְּתֶךָ
בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעַם זִינֶךָ
וְהִיטָה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם

וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אוֹהֲבֶךָ
לְרֵאוֹת בְּתַפְאֵרַת עֲזֶיךָ
חוֹשֶׁה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם

עָלִי אֵת סִפְת שְׁלוֹמֶךָ
נִגְלִיָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ
וְחַנּוּנוּ כִּימֵי עוֹלָם
רַבִּי אֲלֵעֶזֶר אֲזַכְרִי

יְדִיד נִפְשׁ אָב הִרְחַמְנָן
יְרוּיַךְ עֲבָדֶיךָ כְּמוֹ אֵיל
כִּי יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתֶיךָ

הַדּוֹר נֶאֱהָ זִיו הָעוֹלָם
אֲנָא אֶל נָא רַפָּא נָא לָהּ
אֲזוּ תִתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא

וְתִיק יְהִמּוּ רַחֲמֶיךָ
כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶיךָ נִכְסֶיךָ
אֲנָא אֶלִי מִחֲמַד לְבִי

הַגְּלָה נָא וּפְרֹשׁ חֲבִיב
תְּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדֶיךָ
מִהֵר אֶהוֹב כִּי בָּא מוֹעֵד

פתיחה למזמורי תהילים:

מַה נְעֻמָּה לִי עַת בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת
בָּאוּ בְתַפּוּחִים הִרְבּוּ אֲשִׁישׁוֹת

לְרֵאוֹת פְּנֵי שַׁבַּת פְּנִים תְּדַשׁוֹת
זֶה יוֹם מְנוּחֵי זֶה דּוֹדֵי וְרַעֲי
רַבִּי יְהוּדָה הַלּוֹי

יּוֹצֵר יְחִידָתִי לוֹ אֶתְנָה דּוֹדֵי
גָּמַר בְּיוֹם שְׂשִׁי אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
אוֹחִיל לְצוּר אֵל חֵי יְגַמּוֹר שְׁנוֹת הַחַל

אֶחְסֶה בְּזִיו סִתָּר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שַׁדֵּי
רְאֵה וְהִנֵּה טוֹב כָּל מַתְנוּה שַׁדֵּי
לְשׁוֹבוֹת בְּשַׁבְּתוֹ אֲזוּ יַעֲלוּז שַׁדֵּי
רַבִּי מִשֶּׁה זְכוּת

תהלים צה **לכו נרננה ליהנה** נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יִהְיֶה וּמִלֶּךָ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לוֹ: אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשִׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יַדָּיו יָצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרַכְהָ לְפָנֵיהֶּיָהּ עֲשָׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֶנְחֵנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֶאֱן יְהוָה הַיּוֹם אִם־בִּקְלוֹ תִשְׁמָעוּ: אֲלֵתִקְשׁוּ לְבַבְכֶם כַּמְרִיכָה כְּיוֹם מִסֵּה בַמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אַבּוֹתֵיכֶם בְּחַנוּנֵי גַם־רָאוּ פְעָלֵי: אַרְבָּעִים שָׁנָה | אֶקְוֶה בְּדוֹר וְאִמַר עִם תַּעֲי לִבְבִּי הֵם יָהִם לֹא־יִדְעוּ דְרָכֵי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

תהלים צו **שירו ליהנה שיר חדש** שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיהוָה בְּרִבּוֹ שִׁמּוֹ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם־לַיּוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יִהְיֶה וּמִהֲלַל מְאֹד נִרְאָה הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים יִהְיֶה שִׁמִּים עֲשֵׂה: הוֹדוּהֶר לְפָנָיו עֲזוֹ וְתַפְאֶרֶת בַּמִּקְדָּשׁ: הִבּוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֲזוֹ: הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד שִׁמּוֹ שְׂאוּ־מִנְחָה וּבָאוּ לַחֲצֵרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ תִּילּוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ: אִמְרוּ בְּגוֹיִם | יְהוָה מֶלֶךְ אֲרִי־תִכּוֹן תִּבְלַל בַּל־תִּמּוֹט יִרְגַן עַמִּים בְּמִישָׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיָּם וּמִלְאוּ: יַעֲלֹז שָׂדֵי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אֲזִי־רָנְנוּ כָל־עֲצֵי־יָעַר: לִפְנֵי יְהוָה | כִּי בָא לְשִׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִבְלַל בְּצַדִּיק עַמִּים בְּאַמוּנָתוֹ:

תהלים צז **יהנה מלך תגל הארץ** שְׁמַחוּ אֲזִים רִבִּים: עֲנֵן וְעַרְפֵּל סִבִּיּוֹ צִדִּיק וְאִשְׁפֹּט מְכוֹן כֶּסֶף: אֲשֶׁר לְפָנָיו תִּלְוָה וְתִלְהֹט סִבִּיב צִרְיוֹ: הָאִירוּ בְרָקָיו תִּבְלַל וְאֶתְהַ וְתַחַל הָאָרֶץ: הַרִים כַּדּוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדִּיקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָל־עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאִלִּילִים הַשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כָּל־אֱלֹהִים: שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח | צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: כִּי אֶתְהַ יְהוָה עֲלִינוּ עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֶהְבֵּי יְהוָה שְׂנֵאוֹ רַע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד יִשְׁעִים יְצִילֵם: אִוֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישָׁרִי־לֵב שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיִהוָה וְהוֹדוּ לְזִכְרֵ קֹדְשׁוֹ:

תהלים צח **מזמור שירו ליהוה | שיר חדש** כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוֹ וַיַּרְוֵעַ קְדוֹשׁ: הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹלִים גְּלָה צַדִּיקְתּוֹ: יִזְכֹּר חֲסִדּוֹ וְאָמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כִלְאֶפְסֵי־אֲרָץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזַמְרוּ: זַמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה: בְּחֲצֻצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמַלְאֲוֹ תִבְּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: נְהַרְוֹת יִמְחַאֲרֶכָּה יַחַד הַרִים יִרְנְנוּ: ט לִפְנֵי־יְהוָה כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְּל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

תהלים צט **יהוה מלך | ירננו עמים** יֹשֵׁב כְּרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעַז מְלִיךְ מִשְׁפֹּט אֶהָב אֶתְּהָ כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפֹּט וְצִדְקָהּ בִּיעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂית: רֹמְמֹו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִו לְהֵדָם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא: מִיִּשָׁה וְאֶהְרֹן | בְּכַהֲנֵי וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְיָאֵי שְׁמֹו קִרְיָאִים אֶל־יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עֲנַן יִדְבַּר אֲלֵיהֶם שְׁמֵרֵי עֲדֹתָיו וְחַק נִתְּנָלְמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתֶם אֵל גִּשָׁא הֵייתָ לְהֶם וְנָקַם עַל־עַלְוֹתֶם: רֹמְמֹו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִו לְהַר קְדוֹשׁוֹ כִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

תהלים כט **מזמור ללנד** הִבּוֹ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹים הִבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד וְעַז: הִבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמֹו הִשְׁתַּחֲוִו לַיהוָה בְּהַדְרַת־קְדוֹשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּפֶּתַח קוֹל יְהוָה בְּהַדְרַת: קוֹל יְהוָה שִׁבְרֵי אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְבָנוֹן: וַיַּרְקִיעֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבִנְיָן וְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ בְּדֹר־אֲמִים: קוֹל־יְהוָה חֲצֹב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַתִּיל מִדְּבַר יַתִּיל יְהוָה מִדְּבַר קְדוֹשׁ: קוֹל יְהוָה | יַחֲוֹלֵל אֵילוֹת וַיִּחַשְׁעֵן יַעֲרֹות וּבַהֲיִכְלוֹ כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד: יְהוָה לִמְבוּל יִשָּׁב וַיִּשְׁבֵּי יְהוָה מְלִיךָ לְעוֹלָם: יְהוָה עֲזֹ לְעַמּוֹ יַתֵּן יְהוָה | יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד
הַשְּׂמִיעֵנוּ אֶל הַמַּיְחָד
יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת וּלְתַהֲלָה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לְקִרְיַת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכֵה
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֵאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלָה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מְקַדֵּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה
קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַתְּפִכָה
רַב לֶךְ שַׁבַּת בְּעַמְקֵי הַבְּכָא
וְהוּא יִחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמָלָה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְרֵי קוֹמֵי
לְבָשֵׁי בְּגָדֵי תַפְאֵרֶת עָמִי
עַל יַד בֶּן יֵשׁוּ בֵּית הַלְחָמֵי
קָרְבָה אֶל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי
כִּי בָּא אוֹרֶךְ קוֹמֵי אוֹרֵי
עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרֵי
כְּבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ נִגְלָה:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לֹא תְבוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי
מֵה תִשְׁתַּחֲוִי וּמֵה תִתְהַמִּי
כָּךְ יִחַסּוּ עֲנֵי עַמִּי
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלְהָ:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שׁוֹסְיָךְ
וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְעֶיךָ
יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֲלֹהֶיךָ
כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

יִמִּין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצֵי
וְאֵת יְהוָה תַּעֲרִיצֵי
עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצֵי
וְנִשְׁמָחָה וְנִגְיִלָה:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

בּוֹאֵי בְּשִׁלוֹם עֲטֹרַת בַּעֲלָה
גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצַחֲלָה
תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סִגְלָה
בּוֹאֵי כְלָה, בּוֹאֵי כְלָה:
בּוֹאֵי כְלָה. שַׁבַּת מְלֻכְתָּא:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

רבי שלמה אלקבץ

קבלת פני אבלים ואבלות
הַמְקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם
בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

ברכת הילדים

בשם ה' אלהי ישראל

מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל

ומלפני אוריאל ומאחורי רפאל

ועל ראשי שכינת אל

שימכם אלהים כאפרים וכמנשה.

שימכן אלהים כשרה רבקה רחל ולאה.

יברכך יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך:

ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

תהילים צ"ב **מזמור שיר ליום השבת:** טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון: להגיד
בבקר חסדך וְאֶמְוֹנֶתְךָ בְּלִילוֹת: עֲלִיעֶשׂוֹר וְעַל־יַנְבֵּל עַל־י הַגִּזְיוֹן בְּכִנּוּר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי
יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֶּן: מִהֲגִדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עַמְקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּיךָ:
אִישׁ־בָּעַר לֹא יִדְעֶ וְכִסִּיל לֹא־יִבִין אֶת־זֹאת: בְּפִרְחֵ רְשָׁעִים | כִּמוֹ עֹשֵׁב וְיִצְיָצוּ כָל־
פְּעָלֵי אֲוֶן לְהַשְׁמִימָם עַד־יָעַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אִי־יָד | יְהוָה כִּי־
הִנֵּה אִי־יָד יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָל־פְּעָלֵי אֲוֶן: וּתְהִי כִרְאִים קִרְנֵי כְּלָתִי בְשִׁמּוֹן רַעְנָן:
וּתְבַט עֵינַי בְּשׁוֹרֵי בְקָמִים עַל־י מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צְדִיק כִּתְמַר יִפְרַח כְּאֲרוֹז
בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָה: שְׁתּוֹלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכוּן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה עֲלֵתָה בּוֹ:

תהילים צ"ג **יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף־תכון תבל בליתמוט:**
נכון כסאך מאז מעולם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דְּכָבִים: מִקְלוֹת | מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּמַרוֹם יְהוָה: עֲדֹתֶיךָ | נֶאֱמְנוּ
מֵאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאַרְבֶּּה יָמִים:

קדיש לאבלים ואבלות

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אַמֵּן]. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ [אַמֵּן]. בְּחַיִּיכוּן וּבְיִוְמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן [אַמֵּן]. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלָם
וְלְעֵלְמֵי עֲלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוּמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא [אַמֵּן]. לְעֵלָא [בשבת תשובה: וְלְעֵלָא]
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן
[אַמֵּן]:

נוסח ספרד ואשכנז:

יְהֵא שְׁלֹמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים
טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

נוסח עדות המזרח:

יְהֵא שְׁלֹמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים
וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה. וְשִׁיזְבָּא
וְרַפּוּאָה וּגְאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה
וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם [בשבת תשובה: הַשְּׁלוֹם] בְּמְרוֹמָיו. הוּא [בְּרַחֲמָיו] יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ.
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

שער תפילת ערבית

כָּל בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמַטָּה
יְעִידוּן כְּלָם כְּאַחַד
יְי אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד

וְכָל מִבֵּין סוּדָם יִסְפְּרוּ גְדֻלָּתָךְ
וְאַתָּה הָאֵל הַמְּלִיךְ הַמְּיַחֵד

שְׁלוֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילְךָ
וְהֵם יְעִידוּן כִּי הַכֹּל שְׁלֹךְ

יִמְצְאוּ כָּל יֵשׁ בְּלִתְךָ שְׁנוּי
כְּלָם נִתְּנוּ מִרוּעָה אַחַד

לְכַבוֹת בְּחֻשְׁבָּם עוֹלָם בְּנוּי
בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל הַכֹּל מְנוּי

צָפוֹן וְיָם וְקֶדֶם וְתֵימָן
מִנְּה אַחַד וּמִנְּה אַחַד

מִרְאֵשׁ וְעַד סוּף יֵשׁ לְךָ סִמָּן
שֶׁחַק וְתַבְּלָל לְךָ עַד נְאֻמָּן

אַתָּה תַעֲמֹד וְהֵם יֵאָבְדוּ אָבוּד
כִּי מִרְאֵשׁ וְעַד סוּף הֵלֵא אָב אַחַד
רַבִּי שְׁלֵמָה אֲבִן גְּבִירוּל

הַכֹּל מִמְּךָ נִזְבַּד וְזָבוּד
לְכֵן כָּל יְצוּר לְךָ יִתֵּן כְּבוֹד

קדיש לש"ץ במסורת עדות המזרח:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אַמֵּן]. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ,
וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ [אַמֵּן]. בְּחַיִּיכוּן וּבְיִוְמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזֵמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן [אַמֵּן]. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמִים
וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקַדְדֻשָּׁא, בְּרִיךְ הוּא [אַמֵּן]. לְעֵלְא [בשבת תשובה: וְלְעֵלְא]
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן
[אַמֵּן]:

ש"ץ: ברכו את יהוה המברך:
קהל: ברוך יהוה המברך לעולם ועד:
ש"ץ: ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר בדרו מעריב ערבים בחכמה. פותח שערים בתבונה. משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הפוכים. במשמרותיהם בקיע פרצונו. בורא יומם ולילה. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. המעביר יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה. יהוה צבאות שמו. אל חי וקיים תמיד מלך עלינו לעולם ועד. ברוך אתה יהוה, המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן יהוה אלהינו בשכנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח ונעלוז בדרגי תלמוד תורתך ומצותיך וחקותיך לעולם ועד. פי הם חיינו ואורך ימינו. ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה יהוה, אוהב [את] עמו ישראל:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום (יפסיק מעט) על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות עליגך והיו לטפת בין עיניך: וכתבתם על מגנות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמעו תשמעו אלי מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום (יפסיק מעט) לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: וחרה אף יהוה בכלם ועצר את השמים ולא יהיה מטר

והַאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבֵּה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם: וְשִׁמַּתֶּם אֶת־דְּבַרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶּכֶם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יְדַכְּם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדַּתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְחֶךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁבְבֶךָ וּבְקוֹמֶךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בְּיַתְד
 וּבְשַׁעֲרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם
 לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדוֹרָתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵת: ה'ש"ץ: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת

וְאָמַנְהָ כָּל זֹאת וְקָיָם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ. וְאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִּים. הַגֹּאֲלֵנוּ מִלַּפְנוּ מִכָּף כָּל עֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לְנוּ
 מִצְרַיִנוּ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים. וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט
 רַגְלָנוּ: הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל כְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ: הָאֵל הַעוֹשֶׂה לְנוּ נִסִּים וּנְקָמָה
 בַּפְרָעָה, בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חַם. הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף. וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת
 שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טֶבַע. רְאוּ בְּנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ
 בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָלֶם:
 מִי כַמֶּכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כַמֶּכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה פֶלֶא.

נוסח ספרד ואשכנז	נוסח עדות המזרח
מלכותך ראו בניך. בוקע ים לפני משה. זה אלי ענו. ואמרו: יהוה ימלך לעלם ועד:	מלכותך יהוה אלהינו ראו בניך על הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה ימלך לעולם ועד:

וְנֹאמַר. כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב. וַיִּגְאֻלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

נוסח עדות המזרח

הַשְׂפִּיכֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְּנֵנוּ מִלְּכָנוּ בַעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהַרְהָ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהִגֵּן בְּעַדֵנוּ. (יכוין לקבל תוספת הנשמה) וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

נוסח אשכנז

הַשְׂפִּיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקְּנֵנוּ בַעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהַרְהָ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵנוּ: וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרֶעִב וְגִזּוֹן. וְהִסֵּר שֵׁטֶן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבָצַל כְּנֶפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מְלָךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה: וּשְׁמוֹר צְאֲתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֹתָה. לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֹתָה לְדַרְתֶּם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הַיּוֹם לְעַלְמֵי עוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֵשׁ:

וְתִגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אָמֵן]. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיף מִלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְגָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ [אָמֵן]. בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבִזְמַן קְרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן [אָמֵן].
זֶה הוּא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עוֹלָמֵי. יְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיף הוּא [אָמֵן]. לְעֵלְא [בשבת תשובה: וְלְעֵלְא] מִן כָּל בְּרַכְתָּא וּשְׂרִיָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן [אָמֵן]:

תפילת לחש

אֲדֹנָי, שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, וְאֲמוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָה, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי שְׂרָה, אֱלֹהֵי רַבֵּקָה,
אֱלֹהֵי רַחֵל וְאֱלֹהֵי לֵאָה, הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן,
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וְאִמּוֹת,
וּמְבִיא גְּאֻלָּה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָה, אֱלֹהֵי
יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גְּאֻלָּה
לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

[בשבת תשובה: זכרנו לחיים, מִלְךְ חַפְצֵן בְּחַיִּים
וּמְכַבְּנוּ בְּסִפּוֹר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים]

מִלְךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶגֶן אֲבֹרָה וּשְׂרָה.

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
בְּעוֹנֵת הַגְּשָׁמִים מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם בְּקִיץ מוֹרִיד הַטֶּל

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֹסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים,
וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמֶה לָךְ - מִלְךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.
[בשבת תשובה: מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחֵמֵם - זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים]

וְנִגְמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁיךָ בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ [בשבת תשובה הַמִּלְךְ הַקְּדוֹשׁ]

אתה קדשת את יום השביעי לשמך, תכלית מעשה שמים וארץ,
וברכתו מכל הימים, וקדשתו מכל הזמנים, וכן כתוב בתורתך:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו, אשר
ברא אלהים לעשות.

אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, רצה במנוחתנו, קדשנו במצותיך
ותן חלקנו בתורתך, שבצענו מטובך ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו
לעבדך באמת, והנחילנו, יהוה אלהינו, באהבה וברצון שבת קדשך,
וינחמו בה ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה, מקדש השבת.

רצה, יהוה אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב עבודה לדיבר
ביתך, ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך.

בראשי חודשים ובשבת שבתוך המועד נאמר כאן:
אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, יעלה ויבוא ויגיע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד
ויזכר וזכוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו ואמותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך,
וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה,
לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות
הזה. זכרנו, יהוה אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים,
ויבדבר ישועה ורחמים חיים וחיים, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל
מלך חנון ורחום אתה.

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר
שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו
לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור. נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידיך, ועל נשמותינו הפקודות לך,
ועל נפישך שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב
ובקר וצהריים. הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך:
מעולם קוינו לך.

בחנוכה ובפורים של מוקפים (פורים משולש) נאמר "על הניסים":

על הניסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו ולאמותינו בימים ההם ובזמן הזה.

גרות בחצרות קדש, וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול [וממשיכים "ועל כולם"]

בשבת פורים של מוקפים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד, להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבזו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבחת לו גמולו בראשו, ונתלו אותו ואת בניו על העץ. [וממשיכים "ועל כולם"]

בשבת חנוכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן פהן גדול חשמונאי וכוניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל, להשפיתם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם: רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם; מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וגדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו

ועל כלם ותברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד.

[בשבת תשובה: וכתב לחיים טובים כל בני ברייתך]

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל ישועתנו וצורתנו סלה. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שלוש רב על ישראל עמך / ועל כל באי עולם / תשים לעולם, כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

[בשבת תשובה: בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל. לחיים טובים ולשלום.]

ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגאלי:

אָלֵהִי. נִצּוּר לְשׁוּנֵי מִרְעָ. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם.
וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרַי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מִהֲרֵה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשָׁבוֹתָם.
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיִי:

הֲיִהוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם [בשבת תשובה השלום] בְּמִרוּמָיו.
הוּא [בְּרַחֲמָיו] עֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ.
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן.

רְבוּן כָּל הָעוֹלָמִים,
עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ שִׁשָּׁה יָמִים
וּבְשִׁבְעֵי - זֶה לֹא נִכּוֹן מִה שְׂאוּמָרִים:
שֶׁבֶת מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ.
כִּי בְשִׁבְעֵי אֶתְּהָ מִרְחִיב לִבִּי
וּמְגַדִּיל לְעִשׂוֹתָיו.
שֶׁכָּל שִׁבְעֵי נִמְלָא לִבִּי אוֹר
וְשֶׁב הַיָּם בְּלִבִּי אֵל מְקוּמוֹ,
וְעַל גְּבוּהוֹ נִתְּלָה רְקִיעַ
וְכוֹכָבָיו יִטִּיבוּ זֶהר וְתִרְאֵה הַיִּפְשָׁה.
וְיִוָּצֵא לִבִּי נֶפֶשׁ תִּיָּה.
שְׁלוֹם עָלֵיכֶם, מְלֹאכֵי הַשָּׁרָת,
כָּבֵד זְמַן שְׁתִּבּוּאוֹ;
יָפָה הַבֵּית עַל כָּלֵיו.
מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן, זֶה לִבִּי הַשָּׁר
אֶת תָּם הַחֲשָׁף וְהַתְּהוֹ,
שְׂאֵהבָה יֵשׁ בֵּין כְּתָלָיו.

ברכת מעין שבע

וַיַּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיַּכֵּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּו שְׁבֹת מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב, אלהי שרה, אלהי רבקה, אלהי רחל ואלהי לאה, האל הגדול הגבור
והנורא. אל עליון קונה שמים וארץ.

מגן אבות בדברו, מתיזה מתים במאמרו, האל הקדוש [בשבת תשובה: המלך] שאין
כמוהו, המניח לעמו ביום שבת קדשו, כי כם רצה להניח להם; לפניו נעבוד
ביראה ופחד, ונודה לשמו בכל יום תמיד, מעין הברכות, אל ההודאות, אדון
השלוש, מקדש השבת ומברך שביעי ומניח בקדשה לעם מדשני ענג, זכר
למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו. רצה נא במנוחתנו. קדשנו במצותיך שים
חלקנו בתורתך שבענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינחו כה כל ישראל
מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה, מקדש השבת:

קדיש לש"ץ

וְתִגְדֹּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אַמֵּן]. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ
מְלַכּוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ [אַמֵּן]. בְּחַיֵּיכוּן וּבְיּוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן [אַמֵּן]. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא. יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם.
וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא [אַמֵּן].
לְעֵלְא [בשבת תשובה: וילעלא] מן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא,
דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן [אַמֵּן]

נוסח עדות המזרח:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא.
חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה.
וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וְגִאּוּלָּה
וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה
לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ
אָמֵן.

נוסח ספרד ואשכנז:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא
וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם [בשבת תשובה השלום] בְּמִרוֹמָיו. הוּא [בְּרַחֲמָיו] יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָא וְאִמְרוּ אָמֵן.

בין פסח לשבועות, נאמר ספירת העומר בעמוד 64

בין ראש חודש אלול להושענא רבא נאמר מזמור כ"ז בעמוד 63

בשאר השנה, מנהגנו להמשיך בעלינו לשבח בעמוד 68

תהילים כ"ג
מזמור לדוד יהוה רֵעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֵאוֹת דָּשָׁא
יִרְבִּיעַנִי עַל מֵי מִנְחֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבָב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן
שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּנֵיא צִלְמֹנוֹת לֹא־אֵירָא רָע כִּי־אֲתָה עִמָּדִי שְׁבֹטְךָ
וְיִמְשַׁעֲנֶהךָ תִּמְהָ יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹף לִפְנֵי | שְׁלַחֲן נֶגֶד צִרְיֵי דִשְׁנֶת בְּשִׁמְן
רֵאשֵׁי כּוֹסֵי רִוְיָה אֶף | טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה
לְאֶרֶךְ יָמִים:

תהילים כ"ד
לְדָוִד. יְהוָה אֹרְזִי וַיִּשְׁעִי, מִמֵּי אֵירָא. יְהוָה מַעֲזוֹ חַיִּי,
מִמֵּי אֶפְחָד. בְּקָרֵב עָלַי מְרַעִים לְאָכֹל אֶת בְּשׂוּרֵי - צָרִי וְאֵיבֵי לִי - הִמָּה
כָּשְׁלוֹ וְנִפְלוֹ. אִם תַּחֲנֶנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוֹם עָלַי מִלְחָמָה,
בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ. אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ: שְׁבֹתִי בְּבֵית
יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיִּי, לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ. כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֹכָה
בַּיּוֹם רָעָה, יִסְתַּיְרֵנִי בְּסֹתֵר אֲהַלּוֹ, בְּצוּר יְרוּמָמִנִי. וְעַתָּה יְרוֹם רֵאשֵׁי עַל
אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאֲזַבְּחָה בְּאֲהָלוֹ זְבַחַי תְּרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה לִיהוָה
שִׁמְעֵה, יְהוָה, קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי. לֵךְ אָמַר לְבִי: בְּקִשׁוּ פְּנֵי; אֶת
פְּנֵיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּט בָּאֶף עֲבָדֶךָ, עֲזַרְתִּי
הִיִּית; אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, וַיְהוּה
יִאֲסֹפֵנִי. הֲרֹנִי יְהוָה דְּרַכְךָ, וְנַחֲנִי בְּאַרְח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי. אֵל תִּתְנֵנִי
בְּנַפְשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ בִי עַדֵי שְׁקָר וַיִּפַּח חֶמְס. לוֹלֵא הָאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב
יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים. קוּה אֵל יְהוָה, חֹזֵק וַיֶּאֱמַץ לְכַף, וְקוּה אֵל יְהוָה.

סדר ספירת העומר

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמֵי לְיַחַד שְׁם י"ה בּו"ה בְּיַחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַנְּגִי מוֹכְנָה וּמְזַמְנָה לְקַיִם מַצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעוֹמֵר כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמְחַרַת הַשֶּׁבֶת מִיּוֹם הַבֵּיאָכֶם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה שְׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמְחַרַת הַשֶּׁבֶת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ תְּמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה תְּדַשָּׁה לֵי: וְיְהִי נַעַם יי' עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר.

טז בניסן, א' של חול המועד היום יום אחד לעומר.	כג בניסן היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעומר.
יז בניסן, ב' של חול המועד היום שני ימים לעומר.	כד בניסן היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעומר.
יח בניסן, ג' של חול המועד היום שלשה ימים לעומר.	כה בניסן היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעומר.
יט בניסן, ד' של חול המועד היום ארבעה ימים לעומר.	כו בניסן היום אחד עשר ימים שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעומר.
כ בניסן, ה' של חול המועד היום חמשה ימים לעומר.	כז בניסן היום שנים עשר ימים שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעומר.
כא בניסן, שביעי של פסח היום ששה ימים לעומר.	
כב בניסן, מוצאי יום טוב היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעומר.	

כח בניסן

היום שלשה עשר יום שהם שבוע
אחד וששה ימים לעמר.

ו' באייר

היום אחד וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות לעמר.

כט בניסן

היום ארבעה עשר יום
שהם שני שבועות לעמר.

ז' באייר

היום שנים וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות ויום אחד
לעמר.

ל בניסן, א' דראש חדש

היום חמשה עשר יום שהם שני
שבועות ויום אחד לעמר.

ח' באייר

היום שלשה וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות ושני ימים לעמר.

א' באייר, ב דראש חדש

היום ששה עשר יום שהם שני
שבועות ושני ימים לעמר.

ט' באייר

היום ארבעה וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות ושלשה ימים
לעמר.

ב' באייר

היום שבעה עשר יום שהם שני
שבועות ושלשה ימים לעמר.

י' באייר

היום חמשה וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות וארבעה ימים
לעמר.

ג' באייר

היום שמונה עשר יום שהם שני
שבועות וארבעה ימים לעמר.

יא באייר

היום ששה וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות וחמשה ימים
לעמר.

ד' באייר

היום תשעה עשר יום שהם שני
שבועות וחמשה ימים לעמר.

יב באייר

היום שבעה וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות וששה ימים
לעמר.

ה' באייר, יום העצמאות

היום עשרים יום שהם שני
שבועות וששה ימים לעמר.

יג באייר

היום שמונה ועשרים יום שהם
ארבעה שבועות לעמר.

כ באייר

היום תמשה ושלושים יום שהם
תמשה שבועות לעמר.

יד באייר, פסח שני

היום תשעה ועשרים יום שהם
ארבעה שבועות ויום אחד לעמר.

כא באייר

היום ששה ושלושים יום שהם
תמשה שבועות ויום אחד
לעמר.

טו באייר

היום שלושים יום שהם ארבעה
שבועות ושני ימים לעמר.

כב באייר

היום שבועה ושלושים יום שהם
תמשה שבועות ושני ימים
לעמר.

טז באייר

היום אחד ושלושים יום שהם
ארבעה שבועות ושלושה ימים
לעמר.

כג באייר

היום שמונה ושלושים יום שהם
תמשה שבועות ושלושה ימים
לעמר.

יז באייר

היום שנים ושלושים יום שהם
ארבעה שבועות וארבעה ימים
לעמר.

כד באייר

היום תשעה ושלושים יום שהם
תמשה שבועות וארבעה ימים
לעמר.

יח באייר, ל"ג בעומר

היום שלשה ושלושים יום שהם
ארבעה שבועות ותמשה ימים
לעמר.

כה באייר

היום ארבעים יום שהם תמשה
שבועות ותמשה ימים לעמר.

יט באייר

היום ארבעה ושלושים יום שהם
ארבעה שבועות וששה ימים
לעמר.

כו באייר

היום אחד וארבעים יום שהם
תמשה שבועות וששה ימים
לעמר.

כז באייר

היום שנים וארבעים יום שהם
ששה שבועות לעמר.

ב' בסיון

היום ששה וארבעים יום שהם
ששה שבועות וארבעה ימים
לעמר.

כח באייר, יום ירושלים

היום שלשה וארבעים יום שהם
ששה שבועות ויום אחד לעמר.

ג' בסיון

היום שבעה וארבעים יום שהם
ששה שבועות וחמשה ימים
לעמר.

כט באייר

היום ארבעה וארבעים יום שהם
ששה שבועות ושני ימים לעמר.

ד' בסיון

היום שמונה וארבעים יום שהם
ששה שבועות וששה ימים
לעמר.

א בסיון, ליל ראש חדש

היום חמשה וארבעים יום שהם
ששה שבועות ושלשה ימים
לעמר.

ה' בסיון, ערב שבועות

היום תשעה וארבעים יום שהם
שבעה שבועות לעמר.

תהילים ס"ז למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו
אתנו, סלה: לדעת בארץ דרפק, בכל גוים שועתך: יודוך עמים אלהים, יודוך
עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים, כי תשפט עמים מישור, ולאמים בארץ תנחם
סלה: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה, יברכנו אלהים
אלהינו: יברכנו אלהים, וייראו אותו כל אפסי ארץ: ועל ידי זה ישפע שפע רב
בכל העולמות לטהרנו ולקדשנו בקדשתך העליונה, אמן סלה:

אנא בכת גדלת מינך תתיר צרורה: קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נרא: נא
גבור דורשי יחודך ככבת שמרם: ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם:
חסין קדוש ברב טובך נהל ערתך: יחיד גאה לעמך פנה זכרי קדשתך: שועתנו
קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

עלינו לשבת לארון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית.

שנתן לנו תורת אמת וחי
עולם נטע בתוכנו כי כל-
העמים ילכו איש בשם אלהיו
ואנחנו נלך בשם-יהוה
אלהינו--לעולם ועד.
שלא עשנו כגויי הארצות ולא
שמנו כמשפחות האדמה. שלא
שם חלקנו כהם וגורלנו ככל
המונם שהם משתחוים להבל וריק
ומתפללים אל אל לא יושיע.

ואנחנו פורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך המלכים הקדוש ברוך
הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת
עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד. אמת מלפנו ואפס זולתו. כפתוב
בתורתו : וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד :

על כן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים
מן הארץ והאלילים פרות יפרתו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר
יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. כפירו וידעו כל יושבי תבל. כי
לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד
שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם
ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כפתוב בתורתך :
יהוה ימלוך לעלם ועד : ונאמר והיה יהוה למלך על כל הארץ. ביום ההוא
היה יהוה אחד ושמו אחד :

ובתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר :

שמע ישראל, יהוה אלהינו יהוה אחד :

קדיש לאבלים ואבלות

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אַמֵּן]. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כִרְעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ,
וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ [אַמֵּן]. בְּחַיִּיכוּן וּבְיִמְיִכוּן וּבְחַיִּי רְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן [אַמֵּן]. יְהִי אֵשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא מְבַרְךָ לְעֵלָם
וּלְעֵלְמֵי עֲלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוּמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא [אַמֵּן]. לְעֵלָא [בשבת תשובה: וְלְעֵלָא]
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן
[אַמֵּן]:

נוסח ספרד ואשכנז:

יְהִי אֵשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים
טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

נוסח עדות המזרח:

יְהִי אֵשׁ שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים
וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה. וְשִׁיזְבָּא
וְרַפּוּאָה וְגִאּוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה
וְרוּחַ וְהַצְּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם [בשבת תשובה השלום] בְּמְרוֹמָיו. הוּא [בְּרַחֲמָיו] יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

יגדל אלהים חי וישתבח.

אחד ואין יחיד כיוודו.

אין לו דמות הגוף ואינו גוף.

קדמון לכל דבר אשר נברא.

הנו אדון עולם לכל נוצר.

שפע נבואתו נתנו אל

לא קם בישראל כמשה עוד.

תורת אמת נתן לעמו אל.

לא יחליף האל ולא ימיר.

צופה יודע סתרינו.

גומל לאיש חסד כמפעלו.

ישלח לקץ ימים משיחנו.

מתים יתיה אל ברב חסדו.

אלה שלש עשרה לעקרים.

תורת משה ואמת ונבואתו.

נמצא ואין עת אל מציאותו :

נעלם וגם אין סוף לאחדותו :

לא נצרף אליו קדשתו :

ראשון ואין ראשית לראשיתו :

יורה גדלתו ומלכותו :

אנשי סגלתו ותפארתו :

נביא ומביט את תמונתו :

על יד נביאו נאמן ביתו :

דתו לעולמים לזולתו :

מביט לסוף דבר בקדמותו :

נותן לרשע רע כרשעתו :

לפדות מחכי קץ שועתו :

ברוך עדי עד שם תהלתו :

הן הם יסוד דת אל ותורתו :

ברוך עדי עד שם תהלתו :

רבי דניאל בן יהודה הדיין

קידוש לליל שבת

יְבִרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִגְהִטוּב מְאֹד וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר: יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּו שָׁבֹת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי חֲבָרִי וְחֲבֵרוֹתֵי (עוֹנִים: לַחִיִּים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ. וְשָׁבֹת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ. זְכוֹרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בְנוּ בְחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מ' עִם כָּל הָעַמִּים וְשָׁבֹת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָתָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה. מְקַדְּשׁ הַשָּׁבֹת:

שם ידעתי חמדה שלא היתה כמוה
והזמן שהוא היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות היו מתעצמים לגבה.

והאור החל מסביב שו"טף כנהר לנבע,
וגלגל העין את גלגל החמה חמד.
אז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

הזהירו ראשי השיחים והאור לא ידע שבע,
נתך בגלי הנהר ובכל אדוותיו נצת,
אף ראשי היה בעיניו כתפוח זהב לבלע.

שושני נהר צהבות פצרו את פיהן לבלע
את אדוות הנהר בחפזן וגבעול העשב השט,
ואתו היום היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות מתעצמים בתשוקה לגבה
ואז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

דליה רביקוביץ

לְכִי נִפְשֵׁי צְאֵי כֻלָּה יוֹם יוֹם
לְקַבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמְלָכָה.

אמיר גלבע

ציון היא קהילה ארצישראלית בירושלים. קהילה בהתהוות תמיד, מבקשת לרקום יחד, בעדינות הקשבה ואומץ, יהדות ארצישראלית העוסקת בתפילה וריפוי, תורה ותיקון עולם, על הרצף היהודי הקדום בין מסורת לחידוש. מוזמנים לבוא כמו שאתם. מוזמנות להיות שותפות לחזון ולהגשמה. לתת רשות לנשמה לחלום ולעשות. לחיות חיי קהילה קרובים ונפגשים, ערבים ומוגנים. חיי ערכות וכבוד אדם. ללמוד וללמד זה את זה שפת ענוה ותקוה. לרקום מאמינים לאמן. לבנות מרחב חסד וצדק. לחבר חיבורים בין אדם לאדם, עם לעם, בין ירושלים של מטה למעלה, ולרקום את העולם לאחד מעומק אמונה וייעוד. ויהי רצון שנלך אלה אל אלה בריעות וידידות תמיד, לאורך ימים ושנים, באהבה.

מהדורה נסיונית לנוסח מתהווה בעריכת צוות התפילה בקהילת ציון: יהלה לחמיש, הדס פל ירדן עקיבא סגל, נריה רפאל כנפו והרבה תמר. הפיוטים מאתר התפילה והפיוט, והשירה העברית מזמרשת ומרחבי הרשת, כל הזכויות שמורות ליוצרים ולאקו"ם. נוסח התפילה מאתר ספריא עם תיקונים ושינויים כמסורת ציון. מהדורת קיץ תשפ"ד. לא למכירה.

יצא לאור בשיתוף:

AVIV
FOUNDATION

THE HONEY
FOUNDATION
FOR ISRAEL

המנהלת
ליהדות ישראלית

אינד
ארגוני
יהדות
ישראלית

פנים

משרד התפוצות
והמאבק באנטישמיות

